

НАРОДНО СЪБРАНИЕ

ДВЕСТА ШЕСТДЕСЕТ И ШЕСТО ЗАСЕДАНИЕ

София, сряда, 27 юни 2007 г.

Открито в 9,03 ч.

Председателствали: председателят Георги Пирински и заместник-председателят Камелия Касабова

Секретари: Петя Гегова и Светослав Малинов

ПРЕДСЕДАТЕЛ ГЕОРГИ ПИРИНСКИ (звъни): Имаме необходимия кворум, откривам днешното заседание.

Преди всичко да разгледаме и да приемем програмата за нашата работа за периода 27-29 юни 2007 г. Разполагате с проекта за програма.

Едно-две уточнения във връзка с този проект, преди да го подложим на гласуване. На Председателския съвет бе съгласувано да гласуваме предложение да започнем с гласуване на текстовете от Гражданския процесуален кодекс - от втората част на доклада за второ четене, които бяха обсъдени миналата седмица, но не бяха гласувани в петък. Както си спомняте, гласувахме само текстовете от първата част на доклада.

По самите точки от проекта за програма. Предлага се т. 4 да бъде т. 1 в петъчния пленарен ден, като предложението е в петък да бъде гласуван текстът на законопроекта на второ четене. Както информира председателят на комисията господин Методиев, в доклада не се съдържат неприети предложения, имало е пълна подкрепа на текста в комисията. Това позволява законопроектът да се обсъди и гласува на второ четене тази седмица. Така че предложението е в петък да има гласуване след представянето и обсъждането на доклада за второ четене, в същия ден да бъде и гласуването.

По т. 2 се очаква доклад на водещата комисия по внесения законопроект, за да бъде гласуван колкото се може в по-съкратен срок. Това са уточненията.

Моля, гласувайте този проект, заедно с предложенията за подреждане на точките и за гласуване в началото на днешния пленарен ден.

Гласували 161 народни представители: за 156, против няма, въздържали се 5.

Програмата е приета.

Преминаваме към предложенията по режима на чл. 40, ал. 3.

Първото е на народния представител Ахмед Юсеин - за включване в дневния ред на проекти за решения за попълване и подмяна в състава на постоянни комисии. Беше преценено и на заседанието на Председателския съвет, че се налагат промени в комисиите във връзка с избрани евродепутати. Би следвало да включим тези точки в дневния ред, за да могат да се направят съответните промени.

Моля, гласувайте предложението на господин Юсеин за включване в дневния ред на проекти за решения за попълване и промяна на състава на постоянни комисии.

Гласували 146 народни представители: за 141, против няма, въздържали се 5.

Проекторешенията са включени като точка в дневния ред. Ще се постареем до края на седмицата да бъдат подредени така, че да бъдат гласувани.

Второто предложение е на народния представител Стефан Софийски - за включване в дневния ред на проект за решение за промяна в състава на Постоянната делегация на Народното събрание в Парламентарната асамблея на Организацията за сигурност и сътрудничество в Европа. Няма нужда от обосновка на решението, господин Софийски. Това предложение за уточнение в състава на

делегацията е от същия порядък – става дума за смяна на представители на Българския народен съюз. Моля, гласувайте това предложение за включване в дневния ред.

Гласували 154 народни представители: за 146, против 1, въздържали се 7.

Предложението е прието.

Третото предложение е на народния представител Митко Димитров - за включване в дневния ред на проект за Решение за мораториум върху продажбата и замяната на земи и гори от горския фонд, собственост на държавата и общините, за срок от пет години.

Господин Димитров, желаете ли да обосновете това предложение?

Заповядайте.

МИТКО ДИМИТРОВ (КА): Уважаеми господин председател, уважаеми колеги! Предлагам в дневния ред да влезе като точка мораториумът, който партия „Атака“ иска да наложи върху замяната на земи от горския фонд. Този мораториум е за пет години.

Всички вие участвате във форуми по места за това как да бъде защитена гората. Всяка седмица общинските съвети по места заменят поголовно всевъзможни земи за общински земи и земи от горския фонд.

Моля с вашия глас да спрем това действие, докато станат уточнения в закона за този вид замени и дали тези замени са адекватни и законни.

ПРЕДСЕДАТЕЛ ГЕОРГИ ПИРИНСКИ: Ще подложа на гласуване този проект за решение, уважаеми колеги, защото е изминал 15-дневният срок, който се изисква по ал. 3 на чл. 75.

Обръщам внимание на народните представители, които се оплакват, че не съм подложил на гласуване един или друг техен проект, че това е възможно да стане, само ако е спазено изискването на правилника. Всякакви огласявания, че по своеволно решение на председателя не се подлагат на гласуване едни или други проекти, са грубо и тенденциозно заблуждаване на обществото.

Въпреки че в случая двете комисии, които трябваше да представят доклади – Комисията по правни въпроси и Комисията по земеделието и горите, не са представили такива, разбираемо е, защото Правната комисия е доста натоварена, но би следвало Комисията по земеделието и горите да е разгледала такъв проект за решение по въпрос, който безспорно е от сериозно значение и от приоритетна важност в момента.

Моля, гласувайте предложението за включване в дневния ред на посочената точка – предложение за проекторешение.

Гласували 156 народни представители: за 53, против 14, въздържали се 89.

Проектът за решение не се приема.

Следва предложение на народния представител Павел Шопов за включване в дневния ред на проекти за решения за избиране на заместник-председател на Четиридесетото Народно събрание – проектите са два, единият от 19 декември 2006 г. и от 13 февруари т.г.

Заповядайте да ги обосновете, господин Шопов.

ПАВЕЛ ШОПОВ (КА): Броя месеците, става вече девети месец, откакто „Атака“ поставя този въпрос. Въпросът е устроен.

Няма да кажа пред вас нещо ново. Оставям на вашата съвест да прецените дали да бъде изпълнено едно елементарно задължение на всички вас – депутати от 40-то Народно събрание – да отдадете дължимото на една от парламентарните групи, на Парламентарната група на Коалиция „Атака“ да има свой заместник-председател, както всяка една друга парламентарна група има свои заместник-председатели. „Атака“ направи много компромиси в тази епична процедура до този момент – съгласихме се това да стане с прибавянето на още един заместник-председател, а не с извеждането от председателството на един от заместник-председателите, на който явно управляващите много държат. Но и тук ударихме на камък, и тук не се случва това, което трябва да се случи, което е логично и

елементарно. Всяка седмица парламентарните групи от мнозинството поемат негласно задължението да обсъдят този въпрос, макар че едва ли има какво толкова да се обсъжда – това е едно от проекторешенията, които задължително се гласуват, защото така са се сложили тези решения на Народното събрание, когато персонално всяка една от парламентарните групи решава кой да бъде неин представител в председателството на Народното събрание.

Ще ви кажа само едно: за нас председателството не функционира нормално, тъй като то просто не е консолидирано, не е попълнено съобразно правилника на 40-то Народно събрание.

ПРЕДСЕДАТЕЛ ГЕОРГИ ПИРИНСКИ: Времето, господин Шопов.

ПАВЕЛ ШОПОВ: Пак поставям този въпрос на вниманието ви при обсъждането на дневния ред и ви призовавам да гласувате „за“ тази точка да бъде включена в дневния ред и да гласувате положително по това наше искане.

ПРЕДСЕДАТЕЛ ГЕОРГИ ПИРИНСКИ: Моля да гласуваме направеното предложение.

Гласували 149 народни представители: за 46, против 32, въздържали се 71.

Предложението не се приема.

Следващото предложение е на народния представител Христо Попов – за включване в дневния ред на проект за Решение за прилагане на мораториум върху приватизацията и концесиите.

Заповядайте, господин Попов.

ХРИСТО ПОПОВ (КА): Благодаря Ви, господин председател.

Уважаеми колеги, на основание чл. 40, ал. 3 от Правилника за организацията и дейността на Народното събрание правя предложение да бъде включена точка в дневния ред на Народното събрание – проект за Решение за налагане на мораториум върху приватизацията и концесиите с вх. № 654-02-38, внесен на 22 март 2006 г. Мисля, че е минало доста време и е крайно време да бъде одобрено. Благодаря ви.

ПРЕДСЕДАТЕЛ ГЕОРГИ ПИРИНСКИ: Предложението е внесено на 22 март. Изминали са отдавна 15-те дни по чл. 75, ал. 3. Няма доклади на Комисията по правни въпроси и Комисията по икономическата политика.

Моля, гласувайте направеното предложение.

Гласували 128 народни представители: за 33, против 16, въздържали се 79.

Предложението не се приема.

Има предложение на народния представител Деница Гаджева за включване в дневния ред на проект за Решение за налагане на мораториум върху приватизацията в енергийния сектор.

Заповядайте, госпожо Гаджева.

ДЕНИЦА ГАДЖЕВА (КА): Уважаеми господин председател, уважаеми колеги! Предлагам като точка от седмичната програма да бъде включен проект за Решение за налагане на мораториум върху приватизацията в енергийния сектор. След приемане на енергийната стратегия през 2002 г. в частта „Приватизация“ изрично е предвидено, че поради сложността на промените и значението на електроенергетиката за националната икономика ще бъде своевременно изработена отделна стратегия за приватизация на енергетиката, която Министерският съвет ще предложи за одобрение от Народното събрание. Тъй като такава отделна стратегия за приватизацията в енергетиката не е приемана от Народното събрание, нито е предлагана от Министерския съвет, а в закона е посочено, че електроенергийната система функционира с общ режим на работа и в непрекъснат процес на производство, преобразуване, пренос, разпределение и потребление на електрическата енергия, тъй като това правило не е спазено, всички приватизационни сделки в енергетиката след 17 юни 2002 г. са в нарушение на енергийната стратегия на Републиката. Благодаря ви.

ПРЕДСЕДАТЕЛ ГЕОРГИ ПИРИНСКИ: Предложението, доколкото мога да разбера, е от 5 юни, въпреки че е маркирано като 5.07. в екземпляра пред мен. Очевидно е направена грешка, която моля да бъде изяснена в Деловодството и ако има действително такава, да се обърне внимание. Изтекъл е 15-

дневният срок, няма доклад от трите комисии – Комисията по енергетика, Комисията по правни въпроси и Комисията по икономическата политика, но поради изтеклия срок подлагам на гласуване направеното предложение.

Моля, гласувайте.

Гласували 125 народни представители: за 28, против 27, въздържали се 70.

Не се приема предложението, госпожо Гаджева. Не желаете прегласуване.

Следващото предложение е на народните представители Яне Янев, Тодор Батилев и Любен Дилев – за проект за решение за мораториум върху строежите и проектите по земеделски земи и гори, попадащи в зони „А” и „Б” на Черноморието.

Уважаеми колеги, тук обаче 15-дневният срок не е изтекъл. Господин Батилев, Вие сте подновили предложението си с дата 19.06.2007 г. Може би трябваше да се позовете на предишното, но това вече попада в срока от 15 дни и преди да са изтекли 15 дни от 19.06.2007 г., няма как това да бъде подложено на гласуване по режима или поради изискването на ал. 3 на чл. 75.

Трябва да ви кажа, в предишни случаи съм бил склонен да проявявам определен либерализъм и да допускам до гласуване в отделни случаи такива предложения, но се злоупотребява с тази моя склонност, така че ще спазвам стриктно правилника.

Следващото предложение е на народния представител Минчо Христов за включване на проект за решение за възлагане на действия за активизиране на чл. 36. Датата на това предложение е ... Има и доклад на Комисията по енергетика. Това е още от 14 март т.г.

Имате думата, господин Христов.

МИНЧО ХРИСТОВ (независим): Благодаря, господин председател.

Уважаеми колеги, предлагам като точка от седмичната програма да влезе проект за решение за активиране на чл. 36 от Договора за присъединяване, чрез който да бъдат пуснати отново III и IV блок на АЕЦ „Козлодуй”. Знаете, че такава възможност има. Президентът само преди броени дни говори за нея на един международен форум.

Искам да ви кажа друго. В Комисията по енергетика преди седмица беше изнесен един доклад от Националната електрическа компания, в който се говори за възможен режим на тока и необходимост от внос на ток от 1 януари 2008 г., поради обстоятелството, че трябва да бъдат спрени реактори на ТЕЦ „Марица изток-2”.

Уважаеми колеги, вчера енергийната система работи на пълни мощности без никакъв резерв. Това го пишат днешните вестници.

Заместник-министърът на икономиката Йордан Димов – вие го познавате добре, колеги от БСП, защото той беше наш колега, заяви в Комисията по енергетика, че единствената алтернатива е пускането на III и IV блок. Ето защо предлагам на вашето внимание и се надявам на вашата подкрепа да гласуваме това разумно предложение, което да осигури евтина и сигурна електроенергия на българските граждани. Време е да престанем да защитаваме чужди икономически лобистки интереси, а да защитим нашите собствени интереси. Възможност има, нека да я използваме. Нека спасим АЕЦ „Козлодуй”!

Благодаря.

ПРЕДСЕДАТЕЛ ГЕОРГИ ПИРИНСКИ: Моля, гласувайте това предложение.

Гласували 113 народни представители: за 22, против 21, въздържали се 70.

Предложението не се приема.

Господин Христов има думата за предложение за прегласуване.

МИНЧО ХРИСТОВ (независим): Благодаря, господин председател.

Ще бъда кратък: уважаеми колеги, за пръв път с един глас повече българският парламент гласува за спасяването на „Козлодуй”.

Аз се обръщам към онези 70 души, които гласуваха „въздържали се” и провалиха влизането на тази

точка в седмичната програма и започване на дебат по темата.

Няма да повтарям това, което ви казах, но апелирам към вас да защитим интересите на българските граждани и това те да имат евтина и сигурна електроенергия. За това става дума. Надявам се да преосмислите – особено онези, които гласуваха „въздържали се“, и да заемат някаква позиция. Благодаря ви.

ПРЕДСЕДАТЕЛ ГЕОРГИ ПИРИНСКИ: Прегласуване – гласувайте!

Гласували 120 народни представители: за 22, против 35, въздържали се 63.

Предложението не се приема.

Последното предложение е на народния представител Стела Банкова: проект за Закон за собствеността на господин Сакскобургготски.

Имате думата, госпожо Банкова.

СТЕЛА БАНКОВА (независим): Благодаря.

Уважаеми колеги, предлагам като точка от седмичната програма да бъде включен проектозакон за обявяване за нищожни актовете, с които е възстановена собствеността на господин Кобурготски и неговите роднини, и отнемане на незаконно придобитото въз основа на тези актове имущество. Обръщам ви внимание, колеги, и на Вас, господин председател, че още в първия ден на този парламент с колегата Христов внесохме този законопроект. Недопустимо е обаче повече от две години това наше предложение да не бъде придвижвано по съответния ред в комисиите, при условие че максималният срок е три месеца.

Причината отново и настоятелно да предложи този законопроект за точка от седмичната програма е циничното желание на господин Симеон Борисов да присвои още един имот – двореца в Кричим, който никога не е бил притежаван от фамилията. Земята е държавна собственост, дворецът се е водил на Интенданството.

Колеги, предвид растящата алчност на господин Симеон Борисов предлагам парламентът да започне дебат по предложението Закон за конфискация в полза на държавата на незаконно заграбените имоти от господин Кобурготски.

Припомням ви, че комисията по т. нар. царски имоти ясно и категорично доказва, че тези имоти са придобити по незаконен, бих казала, криминален начин.

БОРИСЛАВ ВЕЛИКОВ (НДСВ, от място): Няма такова нещо!

СТЕЛА БАНКОВА: Обръщам се към колегите от БСП, които преди изборите споделяха тази кауза, че тези имоти са незаконно присвоени и трябва да бъдат върнати на българската държава.

Подчертавам, че не предлагам мораториум, създаване на комисии или други половинчати мерки.

Предлагам закон за отнемане в полза на държавата на присвоените по криминален път имоти от господин Симеон Борисов.

Моля този законопроект след две години чакане най-после да влезе за дебат в пленарната зала.

Благодаря.

ПРЕДСЕДАТЕЛ ГЕОРГИ ПИРИНСКИ: Законопроектът е внесен от госпожа Банкова и господин Христов на 11 юни 2005 г.

Моля, гласувайте.

Гласували 128 народни представители: за 26, против 55, въздържали се 47.

Предложението не се приема.

Няма предложение за прегласуване.

Ще направя няколко съобщения.

Постъпили законопроекти и проекторешения от 20 до 26 юни т.г.:

Законопроект за изменение и допълнение на Закона за здравното осигуряване. Вносител – Петър Мръзков и група народни представители. Водеща е Комисията по здравеопазването.

Проект за Решение за възнагражденията на членовете на Европейския парламент от Република България. Вносител е народният представител Михаил Миков. Разпределен е на Комисията по бюджет и финанси и на Комисията по правни въпроси.

Проект за Решение за налагане на мораториум върху увеличението на цените на тока от 1 юли 2007 г. до 1 октомври 2007 г. Вносител – Евгений Жеков и група народни представители. Разпределен е и на Комисията по енергетика, Комисията по правни въпроси и Комисията по икономическата политика.

Проект за Решение за промени в състава на постоянна делегация на Народното събрание в Парламентарната асамблея на Организацията за сигурност и сътрудничество в Европа. Вносителите са народните представители Красимир Каракачанов и Стефан Софийски.

Проектът се гласува без предварително гледане в комисии.

Проект за Решение за промяна в състава на Комисията по парламентарна етика и попълване състава на Комисията по политиката при бедствия и аварии. Вносител е народният представител Лютви Местан.

Законопроект за ратифициране на Спогодбата между правителството на Република България и правителството на Съединените американски щати за избягване на двойното данъчно облагане и предотвратяване отклонението от облагане с данъци на доходите. Вносител е Министерският съвет.

Водеща е Комисията по бюджет и финанси. Разпределен е и на Комисията по външна политика.

Законопроект за изменение на Закона за Търговския регистър. Вносител – Михаил Миков и група народни представители. Водеща е Комисията по правни въпроси.

С писмо до председателя на Народното събрание народните представители Камелия Касабова и Милен Велчев съобщават, че на основание чл. 72 от Правилника за организацията и дейността на Народното събрание оттеглят внесения от тях Законопроект за изменение и допълнение на Закона за Търговския регистър, вх. № 754-01-77 от 5 юни 2007 г.

На 25 юни т.г. от Българската народна банка са постъпили публикациите “Парична статистика, м. май 2007 г.”, и “Брутен външен дълг на България, април 2007 г.”. Материалите са на разположение на народните представители в библиотеката на Народното събрание.

Преминаваме към гласуване на втората част на Доклада за второ четене на проекта за Граждански процесуален кодекс.

Господин Стоилов, ще следите и ще съдействате за гласуването, както досега.

Преминаваме към Част трета, по която гласуваме наименованието на частта по вносител, наименованието на нова Глава двадесет и пета и текстовете на чл. 310 и 317 по комисия. Няма неприети предложения, няма предложения за отпадане. Можем да гласуваме ан блок заглавието на Част трета, заглавието на Глава двадесет и пета и всичките текстове на главата.

Моля, гласувайте.

Гласували 117 народни представители: за 115, против няма, въздържали се 2.

Текстовете на главата са приети.

По следващата Глава двадесет и осма, която ще бъде двадесет и шеста, имаме четири категории гласуване.

Първото гласуване са неприетите предложения, второто е наименованието на главата по вносител, третото гласуване ще бъдат текстовете, предложени от комисията, и четвъртото – текстовете по вносител, които комисията е подкрепила.

Неподкрепени са предложенията на народните представители Иглика Иванова и Георги Анастасов по членове 317, 318 и 320.

Госпожо Иванова, ще ги гласуваме ан блок или поотделно?

ИГЛИКА ИВАНОВА (КБ, от място): Поотделно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ ГЕОРГИ ПИРИНСКИ: Поотделно и ги поддържате.

Първото предложение по чл. 317 е да отпадне ал. 1 на този член – предложение, което комисията не

подкрепя.

Моля, гласувайте предложението на колегите Иванова и Анастасов.

Гласували 107 народни представители: за 13, против 19, въздържали се 75.

Предложението не се приема.

Заповядайте, госпожо Мингова, за предложение за прегласуване.

АНЕЛИЯ МИНГОВА (НДСВ): Благодаря, господин председател.

Колеги, правя предложение за прегласуване в подкрепа на предложението на колегите Иглика Иванова и Георги Анастасов за отпадане на ал. 1 на въпросния текст. Алинея 2 дава достатъчно защита, когато съпругата е бременна. Това впрочем е и действащият текст от 1985 г. насам.

Поради многото текстове и многото работа в работната група, вероятно заради известно недоглеждане комисията се е престарала, подкрепяйки ал. 1 по вносител. Да се откаже правото дори на предявяване на иска, което не е обусловено от мнението на насрещната страна, а тя може да е съгласна всъщност да се осъществи разводът и да се прекрати бракът, ми се струва че това действително нарушава правата на гражданите.

Затова много ви моля, ал. 1 наистина няма място тук, когато става въпрос за един иск, за едно гражданско дело, при което самото предявяване...

МАЯ МАНОЛОВА (КБ, от място): Това не е ли действащият текст?

АНЕЛИЯ МИНГОВА: Това не е действащият текст, госпожо Манолова. Ние правим нов кодекс. Това е прекалено като защита на ищеца. Достатъчно е да може да спира делото.

Ако си спомняте 1985 г., когато беше приет последният Семейен кодекс, той въведе доста рестрикции.

След това бяха направени много опити за изработване на нов Семейен кодекс, а нормата в ГПК е именно в резултат на Семейния кодекс от 1985 г. Всички помним така наречения кодекс "ала Пенко Кубадински". Това беше. Той замени много по-демократичния Семейен кодекс от 1968 г. По-голяма част от юристите и в тази зала сме свидетели на това.

Затова лично ви призовавам малко да помислим в рамките на тези няколко секунди, преди да ни се даде знак за гласуване, и да преценим, че действително, ако съпругата не желае да се постига разводът, тя може да направи това, спирайки делото за развод, след като то е предявено, и то до рамките на една година след раждането на детето. Но да се откаже правото да се предяви този иск, мисля, че тази норма не е демократична и някак си няма да бъде чест за нашия парламент да я подкрепим.

Нека подкрепим предложението на госпожа Иванова. Благодаря.

ПРЕДСЕДАТЕЛ ГЕОРГИ ПИРИНСКИ: Господин Стоилов, възникна въпрос дали текстът на ал. 1 е нов или възпроизвежда сега действащия режим?

ДОКЛАДЧИК ЯНАКИ СТОИЛОВ: Има такъв текст, но ние правим нов закон.

ПРЕДСЕДАТЕЛ ГЕОРГИ ПИРИНСКИ: Има сега такъв действащ текст, но в новия закон се поставя въпросът дали той трябва да бъде съхранен.

Отново подлагам на гласуване предложението на народните представители Иглика Иванова и Георги Анастасов за отпадане на ал. 1 на чл. 317.

Гласували 142 народни представители: за 137, против няма, въздържали се 5. (Ръкопляскания.)

Следващото предложение на колегите Иванова и Анастасов, неподкрепено от комисията, е по чл. 318 и е последното изречение в ал. 6 да отпадне, а в ал. 7 накрая да се добави "с искания по доказателствата."

Госпожо Иванова, това всъщност са две предложения и трябва да се гласуват отделно.

Последното изречение на ал. 6 гласи: "В последния случай чл. 317, ал. 1 не се прилага." Ние обаче току-що гласувахме ал. 1 на чл. 317 да отпадне. По тази логика отпада и последното изречение на ал. 6, защото ал. 1 вече е друга алинея. Алинея 2 на чл. 317 ще стане ал. 1. В такъв случай нужно ли е да

се гласува отпадането на последното изречение в ал. 6 на чл. 318?

ДОКЛАДЧИК ЯНАКИ СТОИЛОВ: Не е нужно да се гласува.

ПРЕДСЕДАТЕЛ ГЕОРГИ ПИРИНСКИ: Ще подложа на гласуване предложението накрая в ал. 7 да се добави “с искания по доказателствата.” За информация, ал. 7 гласи: “Ако някоя от страните не изяви съгласие за процедура по медиация, разглеждането на делото продължава.”

Моля, гласувайте това предложение по ал. 7 на колегите Иванова и Анастасов, което комисията не е подкрепила.

Гласували 106 народни представители: за 17, против 5, въздържали се 84.

Предложението не се приема.

Третото неподкрепено предложение на колегите Иванова и Анастасов е по чл. 320 – да се добави нова ал. 2.

Предложението не е подкрепено от комисията.

Госпожо Иванова, желаете ли обосновка? Заповядайте.

ИГЛИКА ИВАНОВА (КБ): Уважаеми колеги, с текста, който сме предложили, правим едно-единствено нещо – даваме реална защита на правата на най-потърпевшите в един развод – децата. Когато едно право по принцип е прогласено, би трябвало да може да бъде защитено, за да е реално. В случая защитата ще бъде ефикасна и ще има смисъл от нея само тогава, когато е направена своевременно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ ГЕОРГИ ПИРИНСКИ: Става дума за нова ал. 2 в чл. 320, стр. 6 от доклада.

Моля, гласувайте направеното предложение, което дава по-голяма степен на защита на децата.

Гласували 100 народни представители: за 70, против 2, въздържали се 28.

Предложението е прието.

Ще подложа на гласуване следните текстове в редакция на комисията: на чл. 315, чл. 317 до чл. 320, тоест чл. 318 и 319, нов чл. 324, чл. 323, чл. 324 и чл. 326. Тези текстове са включени в доклада по комисия – предложени и подкрепени от комисията.

Моля, гласувайте тези текстове.

Моля, гласувайте.

Възниква потенциалната необходимост от проверка на кворума чрез поименна проверка. Предлагам да я прецените по достойнство.

Гласували 99 народни представители: за 96, против 3, въздържали се няма.

Текстовете са приети.

Сега предлагам да гласуваме текстовете, подкрепени от комисията, които са по вносител.

Има поправка на комисията по ал. 2 на чл. 325. Господин Стоилов, нужно ли е да я гласуваме отделно?

В този текст на вносителя по чл. 325, който става чл. 329, се предлага в ал. 2 думите “чл. 81” да се заменят с “чл. 78”. Това е на стр. 8.

Струва ми се, че можем да гласуваме ан блок, като включим и предложението на комисията в това гласуване.

Няма възражения. Така и ще постъпим.

Подлагам на гласуване текстовете по вносител: чл. 316, чл. 321, чл. 322, чл. 325 с преномерацията, предложена от комисията.

Моля, гласувайте тези текстове.

Гласували 98 народни представители: за 97, против няма, въздържал се 1.

Текстовете са приети.

Това гласуване включваше и наименованието на самата глава по вносител, така че всички текстове по новата Глава двадесет и шест, включително и заглавието на главата по вносител, са гласувани.

По следващата Глава двадесет и девета, която става Глава двадесет и седма, имаме две гласувания.

Първо, подлагам на гласуване наименованието на главата по вносител и чл. 330 по вносител.

Моля, гласувайте текстовете по вносител на Глава двадесет и девета, която става Глава двадесет и седма. В тази глава няма неприети предложения, така че имаме само още едно гласуване – на предложенията на комисията.

Моля, гласувайте.

Колеги, моля гласувайте.

Очевидно залата има желание да се преброим.

Гласували 98 народни представители: за 98, против и въздържали се няма.

Текстовете по вносител на тази глава са приети.

Сега подлагам на гласуване текстовете, предложени от комисията – чл. 327, чл. 328 и чл. 329, както и текста за нов член – чл. 334.

Моля, гласувайте тези предложения на комисията.

Гласували 98 народни представители: за 97, против няма, въздържал се 1.

Предложенията на комисията са приети.

Преминаваме към следващата Глава тридесета по вносител – Глава двадесет и осма в окончателната номерация. По нея има неподкрепени предложения на народните представители Иванова и Анастасов. Предложенията са в чл. 331 в ал. 1 думата “близки” да се замени с “роднини по права линия и до четвърта степен по сребрена линия включително”; а ал. 2 да придобие редакцията: “По производствата по ал. 1 участието на прокурора е задължително.”.

Това са две отделни предложения – едното по ал. 1, другото по ал. 2.

Желаете ли да ги обоснове, госпожо Иванова? Заповядайте.

ИГЛИКА ИВАНОВА (КБ): Колеги, текстовете касаят изключително сериозно засягане на личната сфера на всяко лице, а именно поставянето му под запрещение. Поради това не може до безкрайност или твърде неопределено да формулираме кръга лица, които имат право да предявят такова искане. Понятието “близки” – считам, че ще се съгласите с мен – е достатъчно неопределено. Затова предлагам този термин да се определи законово – не с допълнителна разпоредба. Не е нужно да даваме тълкуване в Преходните и заключителни разпоредби. Тук трябва да дадем точното определение на кръга лица, които имат право да предявят такъв иск.

Що се касае до предложението по ал. 2, разбирате, че при определени условия, а те обикновено са значителни финансови интереси, с това право лесно може да бъде злоупотребено, и то именно от близки роднини. Гаранция срещу това нещо би било участието на прокурора, което не е изключение в гражданския процес. Обикновено точно при защита на този род права се счита, че прокурорът като неутрална страна, защитавайки и държавния интерес, би се намесил удачно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ ГЕОРГИ ПИРИНСКИ: Госпожо Иванова, доколкото виждам, в текста на вносителя в ал. 2 се предвижда участието на прокурора да е задължително.

ИГЛИКА ИВАНОВА: Предложението ни е посочено като неприето.

ПРЕДСЕДАТЕЛ ГЕОРГИ ПИРИНСКИ: Вашето предложение не е прието, но комисията подкрепя текста на вносителя. Има само едно редакционно разминаване. Текстът по вносител е “В производствата по ал. 1”, а вашето предложение е “По производствата по ал. 1”.

ИГЛИКА ИВАНОВА: В такъв случай оттеглям предложението.

ДОКЛАДЧИК ЯНАКИ СТОИЛОВ: Господин председател, аз мисля, че дискусиата по тези текстове премина и може би само в краен случай преди гласуванията да я подновяваме.

Действително няма разлика между предложенията на вносителя и на госпожа Иванова по ал. 2.

По ал. 1 смятам, че е по-добре да се приеме предложението на комисията, защото този иск може да се предяви включително от всеки, който има правен интерес. Едва ли трябва да стесняваме предварително в закона кръга на потенциалните роднини, определяйки ги стриктно, както е в предложението на госпожа Иванова.

Ще дам един пример. В някои случаи това лице може да живее с роднина, който не попада в ограничението, което предлага госпожа Иванова, а той да има най-голям интерес, за да поиска започването на това производство. Така че съдът ще преценява дали това лице попада в кръга от лица, които би следвало да поискат започването на производството за поставяне под запрещение.

ПРЕДСЕДАТЕЛ ГЕОРГИ ПИРИНСКИ: Подлагам на гласуване предложението на колегите Иванова и Анастасов – вместо думата “близки” да се запише “роднини по права линия и до четвърта степен до сребрена линия включително” – предложение, което комисията не е подкрепила.

Моля, гласувайте.

Гласували 96 народни представители: за 27, против няма, въздържали се 69.

Предложението не се приема.

Моля, гласувайте текстовете по вносител за наименованието на главата и текста на чл. 331, подкрепени от комисията.

Моля, гласувайте.

Гласували 98 народни представители: за 93, против няма, въздържали се 5.

Текстовете по вносител на главата са приети.

Остава да гласуваме текстовете, предложени от комисията.

Комисията дава своя редакция по три текста, по три норми – членове 332, 333, 334, нов текст на новия чл. 339.

Моля, гласувайте.

Гласували 98 народни представители: за 98, против и въздържали се няма.

Текстовете на комисията са приети.

Уважаеми колеги, има текстове на още две глави, които са обсъдени и трябва да се гласуват – Глава тридесет и първа и Глава тридесет и втора. Ние няма да продължим с гласуването, защото, както всички добре разбирате, в момента гласуваме в един състав, който поражда силни съмнения имаме ли необходимия кворум. Нещо повече, не виждам как ще преминем и през следващите дни към гласуване на едни или други текстове, без парламентарните групи сериозно да преценят искат ли да се гласува по правилника или не. Ако те не желаят, което се демонстрира с отсъствието им от пленарната зала, задължение на председателя е да не нарушава волята на групите и да се съобрази с нея. Така че само ще обсъждаме и ще четем текстове.

Имате думата, господин Стоилов, да продължите с четенето на ГПК.

ДОКЛАДЧИК ЯНАКИ СТОИЛОВ: Следва чл. 374 от Глава тридесет и втора - Производство по търговски спорове.

„Подготовка на делото в закрито заседание

Чл. 374. (1) След като провери редовността на разменените книжа и допустимостта на предявените искове, включително тяхната цена, както и другите искания и възражения на страните, съдът се произнася с определение по всички предварителни въпроси и по допускане на доказателствата. Съдът може да се произнесе по допускането на някои доказателства в открито заседание, само ако прецени, че е необходимо да се изслушат и устните обяснения на страните.

(2) Съдът насрочва делото в открито заседание, като изпраща на ищеца допълнителния отговор. Съдът съобщава на страните определението си по ал. 1. Той може да им съобщи и проекта си за доклад по делото, както и да ги напъти към процедура по медиация или друг способ за доброволно уреждане на спора.

Разглеждане на делото в открито заседание

Чл. 375. (1) В откритото заседание съдът прави устен доклад, дава указания на страните и им предоставя възможност да изложат становището си във връзка с доклада по делото и дадените указания, както и да предприемат желаните от тях процесуални действия, след което събира

допуснатите доказателства и изслушва устните състезания.

(2) При фактическа и правна сложност на делото съдът може да определи срок за всяка от страните да представи писмена защита и реплика.

Разглеждане на делото в закрито заседание

Чл. 376. (1) Когато с размяната на книжа са представени всички доказателства и ако приеме, че не е необходимо изслушването на страните, съдът може да разгледа делото в закрито заседание, като предостави на страните възможност да представят писмени защиты и реплики.

(2) Съдът разглежда и решава делото в закрито заседание, когато страните поискат това.

(3) Съдът посочва деня, в който ще обяви решението си, от който ден тече срокът за обжалване.

Приложимост на общите правила

Чл. 377. Доколкото няма особени правила за производството по търговски дела се прилагат общите правила за производството пред първата инстанция.

Приложимост на правилата пред въззивния съд

Чл. 378. Правилата на тази глава се прилагат съответно и за производството пред въззивния съд."

Комисията предлага да се създаде нова Глава тридесет и трета с наименование „Производство по колективни иски“ и с членове 379-388:

„Глава тридесет и трета – Производство по колективни иски“.

„Колективни иски“

Чл. 379. (1) Колективен иск може да бъде предявен от името на лица, увредени от едно нарушение, когато според характера на нарушението техният кръг не може да бъде определен точно, но е определяем.

(2) Лица, които претендират да са увредени от нарушения по ал. 1 или организация за защита на увредените лица или за защита срещу такива нарушения, могат да предявят от името на всички увредени иск срещу нарушителя за установяване на увреждащото действие или бездействие, неговата противоправност и вината.

(3) Лица, които претендират колективният им интерес да е увреден или застрашен от нарушение по ал. 1 или организация за защита на увредените лица, на увредения колективен интерес или за защита срещу такива нарушения, могат да предявят от името на всички увредени иск срещу нарушителя за преустановяване на нарушението, за поправяне на последиците от нарушението на увредения колективен интерес или за обезщетение на вредите, причинени на този интерес.

Предявяване на колективен иск

Чл. 380. (1) Колективните иски се разглеждат от окръжния съд като първа инстанция по реда на тази глава.

(2) В исковата молба, отделно от обстоятелствата, на които се основава колективният иск, се посочва кои обстоятелства определят кръга на увредените лица и начинът, по който се предлага да бъде разгласено предявяването на иска.

(3) Към исковата молба се представят доказателства за възможностите на ищеца сериозно и добросъвестно да защити увредения интерес, както и да понесе тежестите, свързани с водене на делото, включително разноските.

Проверка на условията за предявяване на колективен иск

Чл. 381. (1) След проверката на допустимостта на предявения иск и редовността на исковата молба съдът служебно проверява възможностите на лицето или лицата, предявили иска, сериозно и добросъвестно да защитят увредения интерес и да понесат тежестите, свързани с водене на делото, включително разноските.

(2) Съдът може да изслуша лицето или лицата, предявили иска в открито заседание.

(3) Съдът не допуска разглеждането на делото, ако никое от лицата, предявили иска, не отговаря на

условията по ал. 1 и ако всички заедно не отговарят на тези условия.

(4) Определението на съда, с което не се допуска разглеждането на делото, подлежи на обжалване с частна жалба.

Подготовка на делото за разглеждане

Чл. 382. (1) В открито заседание с призоваване на страните съдът изслушва становищата на страните по обстоятелствата, които определят кръга на увредените лица и начина за разгласяване на предявяването на иска.

(2) Съдът определя:

1. подходящ начин за разгласяване на предявяването на иска – колко съобщения, чрез кои медии и в продължение на колко време трябва да бъдат направени;

2. подходящ срок след разгласяването, в който увредените лица могат да заявят, че ще участват в процеса или ще осъществят защитата си самостоятелно.

(3) Определението подлежи на обжалване с частна жалба.

Приемане на нови участници и изключване от участие

Чл. 383. (1) В закрито заседание съдът:

1. приема за участие в процеса други увредени лица, организации за защита на увредените лица, на увредения колективен интерес или за защита срещу такива нарушения, които в определения срок са заявили искане за участие в процеса;

2. изключва увредените лица, които в определения срок са заявили, че ще осъществят защитата си самостоятелно в отделен процес.

(2) Определението, с което се отказва включване на нови участници или изключване от участие, подлежи на обжалване с частна жалба.

(3) Съдът издава препис от определението за изключване на лицата, които в установения срок са заявили, че ще осъществят защитата си самостоятелно в отделен процес.

Съглашение за доброволно уреждане на спора

Чл. 384. (1) Съдът напътва страните към спогодба и им разяснява предимствата на различните способности за доброволно уреждане на спора.

(2) Съдът одобрява постигнатата спогодба, споразумение, помирение или друго съглашение за частично или цялостно уреждане на спора, ако то не противоречи на закона и добрите нрави и ако чрез включените в него мерки може да бъде защитен в достатъчен степен увреденият интерес.

(3) Съглашението за уреждане на спора поражда действие след одобряването му от съда.

Мерки за защита на увредения интерес

Чл. 385. (1) Съдът може да осъди ответника да извърши определено действие, да не извършва определено действие или да заплати определена сума.

(2) По молба на ищеца съдът, пред който е предявен искът, може да определи подходящи привременни мерки за защита на увредения интерес. Определението може да бъде изменяно или отменяно от същия съд вследствие на изменение на обстоятелствата, грешка или пропуск.

(3) Определението подлежи на въззивно и на касационно обжалване, независимо от предпоставките за допускане на касационното обжалване по чл. 280, ал. 1. Обжалването на определението не спира неговото изпълнение, освен ако съдът по жалбата постанови друго.

(4) При постановяване на решението съдът не е обвързан от посочените от ищеца мерки за защита. С оглед особеностите на случая и след като вземе предвид становището на ответника, съдът може да постанови други мерки, които осигуряват подходяща защита на увредения интерес.

Решение по колективния иск

Чл. 386. (1) Решението на съда има действие за нарушителя, лицето или лицата, предявили иска, както и по отношение на тези лица, които претендират да са увредени от установеното нарушение и не са

заявили, че желаят да осъществят защитата си самостоятелно в отделен процес. Изключените лица могат да се ползват от решението, с което колективният иск е уважен.

(2) Към решението на съда се прилага списък на изключените лица.

(3) Решението подлежи на въззивно и на касационно обжалване, независимо от предпоставките за допускане на касационното обжалване по чл. 280, ал. 1.

(4) Решението по колективен иск не може да бъде отменено по чл. 304.

Разпореждане с обезщетението

Чл. 387. (1) Съдът може да постанови обезщетението да бъде внесено по сметка на едно от лицата, предявили иска, по специална сметка на общо разпореждане на лицата, предявили иска, или по специална сметка на общо разпореждане на увредените лица.

(2) След постановяване на решението съдът може да задължи лицата, предявили иска, да прехвърлят обезщетението по специална сметка на общо разпореждане на увредените лица, като вземе подходящи мерки за обезпечаване изпълнението на това задължение.

Общо събрание и комитет на увредените лица

Чл. 388. (1) Първоинстанционният съд може да свика общо събрание на увредените лица, като разгласи поканата по начина, по който е разгласено предявяването на иска. Общото събрание на увредените лица се ръководи от съдията и може да приеме решения, ако се явят поне шест увредени лица.

(2) Общото събрание на увредените лица избира комитет, който да се разпорежда със средствата по специалната сметка, и може да вземе решение за действията, които възлага на комитета да извърши.”

ПРЕДСЕДАТЕЛ ГЕОРГИ ПИРИНСКИ: Има ли желаещи да вземат думата по предложените текстове?

Госпожо Манолова, заповядайте.

МАЯ МАНОЛОВА (КБ): Нямам забележки към предложените текстове от работната група, респективно от Комисията по правни въпроси, но бих искала да кажа няколко думи за въвеждането на две нови особени производства, а именно производството по търговски спорове и по уреждане на колективни искове.

Търговските спорове за първи път се въвеждат като едно отделно специфично производство в Граждански процесуален кодекс, като новото тук е в легалната дефиниция, която за първи път се прави на понятието “търговски спор”, и въвеждането на двойната размяна на книжа. Това е един нов момент, който ще ускори процеса, ще осигури бързина и ще изнесе тежестта на едно дело в предварителната му фаза, а именно подготовката на страните за участие в процеса. Неслучайно това се прави именно по търговски спорове, когато се очаква, че страните най-вече разполагат с необходимите средства за една добра предварителна подготовка на делото, така че то да бъде решено в съкратени срокове. Искам да кажа, че това се въвежда и по искане на бизнеса, и на работодателските организации с цел бързина в тези важни дела, търговските дела, които се водят и в които един от най-важните елементи е бързината.

По отношение на производството по колективни искове – това е съвсем ново производство, което за първи път се урежда в Гражданския процесуален кодекс. Досега съществуваха основания за предявяване на колективни искове в Закона за защита на потребителите и в някои други специални закони. Тук е уредена една изцяло нова процедура, която ще спомогне за защита на колективни права на гражданите и за тяхната ефективна защита в случаите, в които са увредени от едно нарушение и когато кръгът на лица, увредени от едно нарушение, е достатъчно широк.

Аз лично и работната група, която работи по кодекса, считаме, че по този начин ще се предостави една по-добра защита на правата на българските граждани и едно по-голямо съответствие между развитието на обществените отношения и тяхната правна уредба.

ПРЕДСЕДАТЕЛ ГЕОРГИ ПИРИНСКИ: Има ли други желаещи да вземат думата? Няма.

Господин Стоилов, да продължим.

ДОКЛАДЧИК ЯНАКИ СТОИЛОВ: Господин председател, да обърна внимание, че тази глава "Производство по колективни иски" е новост за българския процес. Тя може да даде допълнителни възможности на масови потребители на определени услуги да предявяват такива иски, когато са увредени техните интереси. Така че тази глава може да бъде използвана най-вече от редица потребители, когато монополни организации предоставят такива услуги и са нарушили общите условия, по които става тяхното предоставяне.

Така че това е един съвременен институт и мисля, че практиката ще докаже неговата полезност, а в хода на неговото приложение ще се установи доколко всички текстове са съобразени с потребностите на тази по-голяма динамика в гражданските отношения.

Комисията подкрепя текста на вносителя за наименование на Част четвърта "Обезпечително производство".

Комисията подкрепя текста на вносителя за наименованието на Глава тридесет и четвърта "Допускане на обезпечението".

Комисията подкрепя по принцип текста на вносителя и предлага следната редакция на чл. 359, който става чл. 389:

"Обезпечение на предявен иск

Чл. 389. (1) Във всяко положение на делото до приключване на съдебното дирене във въззивното производство ищецът може да иска от съда, пред който делото е висящо, да допусне обезпечение на иска.

(2) Обезпечение се допуска по всички видове иски."

Комисията подкрепя по принцип текста на вносителя и предлага следната редакция на чл. 360, който става чл. 390:

"Обезпечение на бъдещ иск

Чл. 390. (1) Обезпечение може да се иска и преди предявяване на иска от родово компетентния съд по постоянния адрес на ищеца или по местонахождението на имота, който ще служи за обезпечение.

(2) В случая по ал. 1 съдът определя срок за предявяване на иска, който не може да бъде по-дълъг от един месец. Ако не бъдат представени доказателства за предявяването на иск в определения срок, съдът служебно отменя обезпечението.

(3) Молбата за обезпечение на бъдещ иск чрез спиране на изпълнението се подава до родово компетентния съд по мястото на изпълнението. Спиране на изпълнението се допуска само срещу представяне на обезпечение."

Комисията подкрепя по принцип текста на вносителя и предлага следната редакция на чл. 361, който става чл. 391:

"Предпоставки за допускане на обезпечението

Чл. 391. (1) Обезпечение на иска се допуска, когато без него за ищеца ще бъде невъзможно или ще се затрудни осъществяването на правата по решението, и ако:

1. искът е подкрепен с писмени доказателства, или

2. бъде представена гаранция в определения от съда размер съгласно чл. 180 и 181 от Закона за задълженията и договорите. (2) Съдът може да задължи ищеца да представи парична или имотна гаранция в определен от него размер и в случая по ал. 1, т. 1.

(3) Размерът на гаранцията се определя от размера на преките и непосредствени вреди, които ответникът ще претърпи, ако обезпечението е неоснователно.

(4) Държавата, държавните учреждения и лечебните заведения по чл. 5, ал. 1 от Закона за лечебните заведения се освобождават от представяне на гаранция.

(5) Обезпечение на иска се допуска и когато делото бъде спряно."

Комисията подкрепя текста на вносителя за чл. 362, който става чл. 392 и в него думите “чл. 361” се заменят с “чл. 391”.

Комисията подкрепя по принцип текста на вносителя и предлага следната редакция на чл. 363, който става чл. 393:

“Недопустимост на обезпечението

Чл. 393. (1) Обезпечение на иск за парично вземане срещу държавата, държавните учреждения и лечебните заведения по чл. 5, ал. 1 от Закона за лечебните заведения не се допуска.

(2) Не се допуска обезпечение на иск за парично вземане чрез налагане на запор върху вземания, върху които не се допуска принудително изпълнение.”

Комисията подкрепя текста на вносителя за чл. 364 със заглавие “Частично обезпечение на иска”, който става чл. 394.

Комисията подкрепя по принцип текста на вносителя и предлага следната редакция на чл. 365, който става чл. 395:

“Молба за допускане на обезпечението

Чл. 395. (1) В молбата за обезпечение се посочват обезпечителната мярка и цената на иска. На насрещната страна не се връчва препис от молбата.

(2) Молбата се разрешава в закрито заседание в деня на подаването ѝ.

(3) Въз основа на определението, с което молбата се уважава, съдът издава обезпечителна заповед. Когато е определена гаранция, съдът издава обезпечителната заповед след внасянето ѝ.”

По чл. 366 “Обжалване” има предложение от народните представители Иглика Иванова и Георги Анастасов:

“Чл. 366.(1) Определението на съда по обезпечение на иска може да бъде обжалвано с частна жалба в срок, който тече:

1. за молителя – от съобщаването му;

2. за ответника – от деня, в който му е връчено съобщение за наложената обезпечителна мярка – от съдебния изпълнител, от съдията по вписванията или от съда в случаите по чл. 367, ал. 1, т. 3;

3. за трето заинтересовано лице – от деня на узнаване за наложената обезпечителна мярка.

(2) Определението, с което се допуска обезпечението на иска, не може да бъде спряно поради обжалването му с частна жалба.”

Комисията не подкрепя предложението.

Комисията подкрепя по принцип текста на вносителя и предлага следната редакция на чл. 366, който става чл. 396:

“Обжалване

Чл. 396. (1) Определението на съда по обезпечение на иска може да се обжалва с частна жалба в едноседмичен срок, който за молителя тече от връчването му, а за ответника – от деня, в който му е връчено съобщение за наложената обезпечителна мярка от съдебния изпълнител, от службата по вписванията или от съда в случаите по чл. 397, ал. 1, т. 3.

(2) Препис от частната жалба се връчва на насрещната страна за отговор в едноседмичен срок.

(3) Определението, с което се допуска обезпечението на иска, не може да бъде спряно поради обжалването му с частна жалба.”

ПРЕДСЕДАТЕЛ ГЕОРГИ ПИРИНСКИ: Има ли желаещи да вземат думата?

Госпожо Манолова, заповядайте.

МАЯ МАНОЛОВА (КБ): Уважаеми колеги, бих искала да ви обърна внимание на новите моменти в обезпечителното производство.

Работната група, респективно Комисията по правни въпроси, се съобразихме със становището на Комисията по корупцията и с многобройните случаи за злоупотреби с обезпечения, които напоследък

бяха обект на обсъждане и в средствата за масова информация. След един анализ на практиките по допускане на обезпечение и изобщо на развитие на обезпечителното производство сме предложили няколко нови момента.

Единият от тях е свързан със срока за предявяване на иска в случаите, в които е допуснато обезпечение на бъдещ иск от свободна преценка на съда, която в редица от случаите беше стигнала до 7-8-9 месеца, пък и до една година. Прецени се, че срокът, в който ищовата страна може да се подготви за предявяване на иска, е един месец. Задължаваме съда в рамките на този месец да даде указание и задължителен срок на страната, която е получила обезпечение за предявяване на иска.

Считаме, че по този начин ще бъде защитен и интересът на ответника, който ще търпи неблагоприятните последици от едно предварително обезпечение.

Дискутиран беше и въпросът с размера на гаранцията, който се внася в случаите на обезпечение на иска и в случаите на обезпечение на бъдещ иск. Прецени се, че трябва да се търси съответствие между размера на преките и непосредствени вреди, които ответникът ще претърпи, ако допуснатото обезпечение се окаже обезпечение по един отхвърлен иск, по един неоснователен иск. Така че въвеждаме изискването за преценка на тези обстоятелства в текста на чл. 391, ал. 3.

Също така предлагаме да бъде променена компетентността на съда, който ще се произнася по обезпечението. Във всички случаи това да бъде родово компетентният съд, като такова изискване въвеждаме и в случаите, когато става дума за обезпечение чрез спиране на изпълнението, а именно това да се преценява от родово компетентния съд по мястото на изпълнението. Считаме, че по този начин ще се постигне един баланс между необходимостта на страните, които смятат да предявят иск, да потърсят предварително обезпечение за неговото изпълнение, в случай че ответникът бъде осъден, и интересите на ответника в случаите на неоснователно допускане на обезпечение.

ПРЕДСЕДАТЕЛ ГЕОРГИ ПИРИНСКИ: Заповядайте, госпожо Иванова.

ИГЛИКА ИВАНОВА (КБ): Уважаеми колеги, комисията не е подкрепила едно наше предложение, същността на което е, че не само страните, а именно тази страна, която е поискала обезпечение, и тази, която е ответна, имат право да обжалват, а и третото заинтересовано лице. Това наше предложение е продиктувано от една масова практика, за съжаление, когато обезпечението се налага върху имот, собственост на трето лице, а не на бъдещия ответник по иска. Обикновено това се случва, когато се отнася за обезпечение на бъдещи искове. Всички участници в процеса могат да действат съвсем добросъвестно и въпреки всичко да бъде сериозно засегната имуществената сфера на човек, който няма нищо общо със спора.

Какво имам предвид? Примерът е елементарен. Ако аз имам вземане срещу някого, обръщам се към съда, мотивирам, доказвам своите претенции и съдът издава обезпечителната заповед. Този, срещу когото е заповедта, тоест чийто имот ще бъде възбранен, не знае за това производство. То се развива без неговото участие. И съвсем, съвсем добросъвестно в днешния ден продава жилището си. Утре, на следващия ден, аз също така добросъвестно вписвам обезпечението, налагам възбрана върху имота. Но този имот вече е чужд, този имот е на някое друго лице, което няма нищо общо със спора, което не би могло да провери, че евентуално такова нещо ще се случи. Няма как това да стане във времето. Ние не даваме възможност на този човек да предяви своите права, не му даваме възможност да се защити и на практика го обричаме в продължение на години, докато трае спорът, да търпи едно сериозно и напълно необосновано ограничение на своето право на собственост.

Затова считам, че при тези случаи, които за съжаление са масова практика, трябва да дадем възможност и на собственика, чийто имот е бил възбранен по погрешка или може да се случи да бъде умишлено, да се защити. Благодаря.

ПРЕДСЕДАТЕЛ ГЕОРГИ ПИРИНСКИ: Има ли реплики към госпожа Иванова?

Госпожо Манолова, заповядайте.

МАЯ МАНОЛОВА (КБ): Уважаеми колеги, нека все пак да не преминаваме в сферата на фантазиите. За да бъде допуснато обезпечение и по сега съществуващия ред, и по реда, който предлагаме в новия ГПК, страната, която иска обезщетението, представя доказателства както за основателността на бъдещия иск, който ще предяви, така и за съответствието за това, че исканите обезпечителни мерки са подходящи и във всички случаи, в които се иска възбрана върху недвижим имот, се представят доказателства за собственост на ответника върху този имот. Така че подобна грешка просто няма как да се случи. Винаги едно конкретно дело се развива между две определени страни и решението по самото дело има сила за тези страни, които са участвали в него.

Така че хипотезата на трети заинтересовани лица в случая просто е неприложима. Те могат да търсят правата си по друг ред. Освен това ответникът винаги има възможност да иска замяна на обезпечителната мярка с друга подходяща такава.

Според мен, ако въведем такава възможност да се включват в един процес, който се развива между две страни и в който неудобствата от обезпечението ще бъдат търпени от едната от двете страни, ако допуснем в този спор и трети страни, по този начин ние ще блокираме и ще създадем трудности за ищеца, а именно този, който има нужда от обезпечение на предявяването на един бъдещ иск за защита на свое право.

В случая, според мен, е просто недопустимо да се допускат, още повече на фазата на обжалването трети лица, които нямат отношение към този процес. Така или иначе могат да бъдат възбранени само вещи, които са собственост на ответника, и съдът следи за това, произнасяйки се по искането за обезпечение.

ПРЕДСЕДАТЕЛ ГЕОРГИ ПИРИНСКИ: Има ли желаещи за втора реплика към госпожа Иванова? Няма. Заповядайте за дублика, госпожо Иванова.

ИГЛИКА ИВАНОВА (КБ): Аз мисля, че очевидно се прояви едно неразбиране на нашето предложение. Ще се опитам да го обясня пак.

Да, така е, съдът проверява дали имотът, който ще бъде възбранен, е собственост на ответника, но той го прави в един момент, когато разглежда това искане. От този момент до вписването, до реалното налагане на възбраната, минава известно време. Дори да е един ден – това е оптималният вариант, в рамките на този ден имотът вече може да не бъде собственост на ответника, независимо от всички проверки, които ще направи съдът. В Службата по вписвания такива проверки не се правят, затова е съвсем реална възможността – съжالياвам, колега Манолова, никак не е фантазия, това е злата действителност, има много възбранени чужди имоти.

Освен всичко друго, първо, ние оставяме тези трети лица, пострадали от такива действия, без защита, а освен всичко друго, това фактически не ползва и ищеца – лицето, в чиято полза е наложена възбраната, защото когато някой ден приключи в негова полза гражданският процес, той няма да може да ползва този имот, за да си удовлетвори вземането, тъй като той принадлежи на трето лице. Тоест цялата тази церемония става безсмислена. Той само ще живее със заблудата. Може и да не разбере, че имотът е отчужден. Той ще живее със заблудата, че вземането му е гарантирано. И когато тръгне да го събира принудително, тогава ще разбере, че не е така. Тоест в цялата тази схема никой няма интерес от подобно развитие.

Да, ответникът е заинтересован евентуално да направи възражение. Заинтересован, но не и в този случай. Какво го касае него, че чужд имот ще бъде възбранен? Даже той има интерес да е така, защото междуременно може да се разпореде с другите си имоти, които не са били възбранени, и да лиши по този начин ищеца от обезпечение на неговото вземане.

ПРЕДСЕДАТЕЛ ГЕОРГИ ПИРИНСКИ: Има ли желаещи да вземат думата по дискутирания текст? Заповядайте, госпожо Антонова.

НАДЯ АНТОНОВА (КБ): Благодаря, господин председател.

Уважаеми колеги, в началото искам да кажа, че материята по обезпечителното производство в проекта, който ви се предлага, е разработена модерно и по един приличен начин за мен, на моменти много по-добър от действащата уредба. Но тъй като прозвучаха такива добри думи за материята, бих искала да обърна внимание на един въпрос, който намирам за принципен.

Уважаеми колеги, в текста на чл. 390 на работната група, по вносител чл. 360, се сменя подсъдността, тоест да се изразя популярно, се създава възможност по иска за обезпечение да се произнася не районният съд, както беше до момента и както е по вносител, а да се произнася родово компетентният съд. Тоест да се меси и окръжният съд с оглед цената на иска.

Уважаеми мои, аз смятам, че промяната, която предлага работната група и Комисията по правни въпроси, е поредното проявление на едно странно качество на новия ГПК, а именно пречка до правосъдие. Това означава да бъде компетентен съдът в зависимост от цената на иска. Вие разбирате, че масовият съд, районният съд няма да се произнася по обезпеченията. Защо, какво налага това? Още повече, че тази преценка дали да се допусне обезпечение не представлява някаква особена, фактическа и правна сложност. Районният съд преценява има ли писмени доказателства или иска гаранция – просто и ясно. По този начин, когато се създава възможност за окръжния съд да се произнася, това означава, че производството се оскъпява, респективно достъпът до правосъдие се ограничава.

За съжаление, на мен ми се струва принципен този въпрос, като имаме предвид и касационното обжалване на неговата допустимост, като имаме предвид и цената на иска, която е повишена четири пъти. Много моля, не бива да се допуска такава промяна в родовата компетентност за съдилищата. В заключение, имам едно редакционно предложение – в чл. 390 в редакция на комисията, ал. 1...

(Народните представители Мая Манолова и Анелия Мингова коментират пред трибуната с председателя на Комисията по правни въпроси.)

ПРЕДСЕДАТЕЛ ГЕОРГИ ПИРИНСКИ: Един момент, госпожо Антонова! Нека и колегите, които са пред Вас, да чуят предложението Ви. Привлечете вниманието им за момент.

НАДЯ АНТОНОВА: Мисля, че се заформи дискуссия.

ПРЕДСЕДАТЕЛ ГЕОРГИ ПИРИНСКИ: Госпожа Антонова прави в момента редакционно предложение по ал. 1. Моля ви да обърнете внимание, госпожо Мингова.

НАДЯ АНТОНОВА: Господин председател, в чл. 390 по предложение на работната група, в който се вмениява компетентността на съдилищата, които се произнасят по обезпечението на иска, се измества масовият съд, който считаме, че трябва да бъде основният съд с оглед достъпа до правосъдие, удобството и по-евтиното съдебно производство. В много случаи се подменя с окръжния съд.

Понеже виждам, че тук работната група отново оформя мнение, позволете ми да си направя предложението, което очевидно ще дискутираме.

Господин председател, предлагам в чл. 390, ал. 1 да отпадне изразът „родово компетентния съд“, който да бъде заменен с израза „районния съдия“, както и в чл. 390, ал. 3 изразът „родово компетентния съд“ да отпадне и да се замени с израза „районния съдия“.

Понеже на моето предложение може да се чуе възражение, че не било докрай редакционно, правя и, както се казва в исковия процес, алтернативно предложение – да се отложи гласуването в залата на чл. 390 и да се върне в Комисията по правни въпроси, за да се проведе дебат по въпроса.

Освен това искам да привлека вниманието ви върху чл. 391, предложение на комисията, ал. 1, т. 1, която гласи, че обезпечение се допуска, когато искът е подкрепен с писмени доказателства. Досега действащият текст беше „убедителни писмени доказателства“. Аз, впрочем, не разбирам, а трябваше да го разбере, моя е вината, как тази думичка „убедителни“ е изтървана от текста. Нали разбирате, че ако я няма думата „убедителни“, това значи много. Това значи да открием една широка врата за налагане на обезпечение с всичката възможност за злоупотреба.

Затова правя следващото си редакционно предложение - в чл. 391, ал. 1, т. 1 в предложението на комисията или работната група, след изречението „искът е подкрепен с“ да се добави думата „убедителни“ и след това текстът да продължи с изречението „писмени доказателства“.

Ако и срещу това мое предложение се направи възражение за това, че не е редакционно, моля да се отложи гласуването и текстът да се върне в Комисията по правни въпроси, за да се обмисли.

Благодаря.

ПРЕДСЕДАТЕЛ ГЕОРГИ ПИРИНСКИ: Благодаря и аз.

Има ли желаещи за реплики към госпожа Антонова?

Заповядайте, госпожо Манолова.

МАЯ МАНОЛОВА (КБ): Поради по-особения начин, по който се води дискусиата, по-скоро моята реплика е към колежата Иванова. Ако залата прецени, макар многократно да беше преценявано това кой съд трябва да се произнася по искането за обезпечение и дали трябва да се представят убедителни или просто писмени доказателства, аз лично не възразявам срещу това това да бъде разгледано още веднъж в Комисията по правни въпроси, макар че беше обект на дискусия. Възможни са решения. По-скоро искам да ви обърна внимание на чл. 366, тъй като се изказах общо по целия раздел и не мога да взимам думата за втори път, за да кажа мнението си.

Вече наистина разбрах какво предлага колежата Иванова, но тук искам да кажа, че случаите, в които става дума за недвижим имот, е възможно правата на ищеца да не бъдат застрашени от такива прехвърляния в последния момент на този имот на трето лице. Но този текст е общ и той касае и други обезпечителни мерки – например налагането на заповест върху движими вещи. Много е лесно впоследствие да бъдат изфабрикувани доказателства – фактури, писмени договори, които не изискват нотариална заверка, и прочие за прехвърлянето на тези движими вещи на друго лице и това друго лице да се включи формално в процеса, твърдейки, че тези вещи са негови.

Според мен, ако допуснем този текст, който предлага колежата Иванова, ще дадем възможност за стимулиране на недобросъвестното поведение на ответника в редица случаи. Така или иначе, съдът преценява, че обезпечителните мерки, върху които налага обезпечението, трябва да са за вещи, които са собственост на длъжника. Ако допуснем тази широта тук да се включват с обжалване и трети лица, това означава да отворим вратата за злоупотреби на ответника срещу наложеното обезпечение, каквито опити, между другото, всеки, който практикува гражданско право, се е срещал многобройно, и което е напълно постижимо.

Нека все пак да имаме някаква връзка с практиката, с това, което се случва, с това, което е възможно да се случи, и промените, които внасяме в кодекса, да са продиктувани именно от това да функционира по-добре производството.

ПРЕДСЕДАТЕЛ ГЕОРГИ ПИРИНСКИ: Намираме се в една малко комплицирана процедурна ситуация. От една страна, дискутираме чл. 390 и чл. 391 – по работна група, госпожа Манолова се върна към чл. 366, госпожа Иглика Иванова навярно законно очаква да има възможност да отговори на подновената дискусия.

Аз ще Ви дам тази възможност, госпожо Иванова, и след това ще помоля господин Стоилов да ни ориентира как да продължим.

Имате думата.

ИГЛИКА ИВАНОВА (КБ): Уважаеми колеги, нашето предложение е продиктувано от многобройните случаи в практиката. Смятам, че всички разбрахте в какви ситуации попадат нищо неподозиращи купувачи на недвижими имоти. Далеч по-страшно е да компрометираме правата на тези хора, отколкото съдът при проверка на жалбата да може да прецени доколко основателни са претенциите на третото лице и доколко може да се довери на евентуално впоследствие съставени документи за покупко-продажба на една машина. Далеч съм от мисълта, че няма недвижими вещи на достатъчно висока

стойност, сравнима с тази на недвижимите имоти, но, все пак, с или без една машина дадено производство може и да върви, може и да не върви, но с или без недвижим имот не е едно и също. Рисуваме редица хора да бъдат просто на улицата. Затова мисля, че предложението, което правим, е много по-масов случай, отколкото този, който колежката Манолова току-що изложи. Едни писмени доказателства за продажба на движим имот винаги могат да бъдат преценени с оглед на достоверност на дата и т.н., докато за недвижимите имоти нещата са пределно ясни предвид тази гаранция, която дава вписването. Там, при един действително закупен без тежести имот, впоследствие го обременяваме. Аз лично виждам една доста сериозна заплаха за гражданския оборот, ако допуснем да оставим добросъвестните купувачи без тази защита.

ПРЕДСЕДАТЕЛ ГЕОРГИ ПИРИНСКИ: Заповядайте, господин Стоилов.

ДОКЛАДЧИК ЯНАКИ СТОИЛОВ: Господин председател! Повдигнатите въпроси не се обсъждат за първи път. Искам да обърна внимание някои от тях да бъдат видяни систематично в текста. Темата, която повдига госпожа Иванова, мисля, че намира своето решение в чл. 401, който предстои да се обсъжда, а той съответства в голяма степен на чл. 320 от действащия Граждански процесуален кодекс, тоест, там се дава възможност третото лице да търси защита на своите права. Смятам, че тази уредба е достатъчна.

А по другите въпроси, които постави госпожа Антонова, смятам, че компетентността на родово компетентния съд да се произнася по обезпечението е по-сполучливо, за да не тича лицето веднъж да предявява иск за обезпечение пред районния съд, с оглед на другото производство – основното, пред окръжния съд. Една от целите на промените е да направим по-динамично и по-опростено производството. Не смятам, че има някакъв риск, ако съдът по основната компетентност се произнася и по исканата обезпечителна мярка.

По отношение на другото предложение – наистина то е редакционно. Сметнали сме, че след като има писмени доказателства, когато са писмени доказателства, съдът или ги приема за достоверни, а когато това са документи, които доказват предявеното искане, или пък ги отклонява като неотнормирани. Какво означава убедителни или неубедителни? Според мен свидетелските показания може да са убедителни и неубедителни, а писмените доказателства или се приема, че съществуват, или не доказват предмета, за който се претендира.

Това са мотивите и затова предлагам колегите да размислят върху своите предложения докато стигнем до гласуването и да решат дали наистина да настояват за отлагане на тези текстове или можем да преминем към тяхното гласуване, така както се съдържат в доклада.

ПРЕДСЕДАТЕЛ ГЕОРГИ ПИРИНСКИ: Благодаря.

Заповядайте за реплика към господин Стоилов, госпожа Манолова, ако желае. Той засега тематиката, която Вие дискутирате. Тематиката продължава да е предмет на дискусия в пленарната зала.

МАЯ МАНОЛОВА (КБ): Бих искала да апелирам към колегите и при изказванията в залата, и особено извън нея, все пак да бъдат малко по-прецизни в изказа си, защото това, което се случва по дебатите по Гражданския процесуален кодекс ... Оттук звучат едни внушения, че, едва ли не, подлагаме на съмнение изконни права на гражданите, както и в случая прозвуча, в защита на техните жилища, на техни законни права и интереси – нещо, до което един по-внимателен и по-прецизен прочит на целия кодекс изобщо не води, както в момента посочи Янаки Стоилов.

По същия начин тук се разигра и драмата с предния дебат за призоваването, от което прозвучаха тежки обвинения, че едва ли не поставяме под съмнение защитата на гражданите, включително на техните жилища и прочие. Ако всеки, който се изказва от тази трибуна, по-внимателно е прочел всички текстове от кодекса, ще види достатъчно гаранции за защита на правата на гражданите. Колегите, които бяха автори на тези опасения, днес установиха, че има двойно лепене на съобщения в случаите, в които се

прилага призоваването чрез депозиране, на лицето се назначава особен представител, тоест, направено е всичко, така че правата на гражданите от едно бъдещо осъдително решение в едно производство да бъдат защитени, да имат право на защита. В този конкретен случай нещата са същите – третото лице има своята защита по реда на чл. 401. Когато спорим тук и налагаме едни внушения, мисля, че си правим лоша услуга и създаваме предубеждение към Гражданския процесуален кодекс още преди той да е приет. Тук просто искам пак да напомня, че неговото обсъждане тече след приемането му на първо четене от м. август, от м. септември. Няколко пъти всички текстове бяха обсъждани детайлно в работна група и в Правната комисия. Много ви моля, нека всеки да прочита докрай темата, която коментира от тази трибуна.

ПРЕДСЕДАТЕЛ ГЕОРГИ ПИРИНСКИ: Заповядайте за реплика, госпожо Иванова.

ИГЛИКА ИВАНОВА (КБ): Уважаеми колеги, кой колко внимателно е чел кодекса е въпрос, който не смятам тук да дискутирам. Фактът, че сме направили достатъчно предложения, както се убедихте, една голяма част от тях са приети, идва да рече, че внимателно сме чели проекта. Това, че имаме различия по определени проблеми, не означава, че има само едно мнение, което може да се счете за правилно. Практиката сочи, че има приети закони, които преди да влязат в сила, се налага да бъдат променяни, и то не един път. Затова аз считам, че така направеното от нас предложение гарантира правата – сериозни имуществени права, на един много широк кръг граждани. Обстоятелството, че има и друга възможност за защита, не виждам защо трябва да изключва тази, която ние предлагаме.

Защо да не дадем на хората повече възможности – по-сериозни възможности за защита, а да ги препращаме нанякъде: “Ами, хубаво, като се обърне колата, имаш все пак възможност, отиди и се оплаквай!” Звучи като един доста несериозен подход на фона на проблемите, които практиката е показала, че съществуват реално.

ПРЕДСЕДАТЕЛ ГЕОРГИ ПИРИНСКИ: Трета реплика – госпожа Антонова.

НАДЯ АНТОНОВА (КБ): Благодаря, господин председател.

Аз се надявам, че няма да наруша съществено правилника, когато освен репликата към господин Стоилов, си позволя накратко да коментирам това, което се изговори по темата.

Да, колеги, важно е да се обърне внимание на новия ГПК и показва ли той нови непознати дефекти? Става дума за достъпа до правосъдие. Няма нищо срамно, няма нищо предателско, няма нищо грозно да се говори в тази зала всичко това, което трябва да се каже, за да се направи един добър закон. И аз споделям опасенията си в тази посока.

Вие виждате новата регламентация на касационното производство - така нареченото му приложно поле, което не е нищо повече от ограничение на допустимостта на касационното обжалване. Вие виждате как цената на иска е повишена четири пъти, което означава, че веднага родовата подсъдност се измества от районния съд към окръжния съд. Вие виждате сега дебатът по чл. 390 на работната група как отново родовата компетентност се премества – от районния към окръжния съд. И ако някой ме убеждава, че е удобно за хората да бъде основен окръжният съд, просто няма нужда да го прави. Това не е така. Концепцията на Комисията по правни въпроси беше същата – районният съд да бъде основният съд, именно с оглед достъпността до производството – малки разстояния, малко време, малко пари.

Затова аз се обръщам към всички колеги, които са загрижени за добър Граждански процесуален кодекс и за правата на хората – на всички хора, а не само на заможните хора, да си помислят дали не грешим с достъпа до правосъдие, не го ли ограничаваме.

По отношение на убедителните писмени доказателства, господин Стоилов, разликата е огромна.

Благодаря Ви, че признавате моето предложение за редакционно, но аз се съмнявам в собственото си твърдение доколко е редакционно, защото разликата е огромна. Едно е да имаш убедителни писмени доказателства, друго е да имаш някакви си писмени, които са и неверни, и неавтентични, и да не

изпадаме тук в теория.

И накрая, изхождайки от това, което се случва, господин Стоилов, искам да Ви кажа, че дейността по налагане на обезпечение на исковете е част на една така наречена хранителна верига, за която се говори в тази зала по повод на друг закон, но за съжаление тази хранителна верига е точно толкова укорима и по отношение на обезпеченията. Благодаря.

ПРЕДСЕДАТЕЛ ГЕОРГИ ПИРИНСКИ: Господин Стоилов, доста материал се набра за дуплика. Желаете ли да я направите?

ДОКЛАДЧИК ЯНАКИ СТОИЛОВ: Господин председател, аз ще бъда кратък в отговора, тъй като част от казаното не беше опровержение на моята теза, а в друга част то пък е неотнормимо към тази част на дискусиата, например за основния съд - дали това да бъде районният, или окръжният съд. В случая ние водим дискусия, че родово компетентният съд е по-добре да се произнася по обезпечителната мярка, за да се гледат на едно място и в близко време. Аз продължавам да смятам, че това е по-доброто разрешение. Другата тема е отделна и важна, но не е предмет на обсъжданите текстове.

По отношение на това дали писмените доказателства са убедителни, или не, нека да се реши в залата. Ако става дума за това, че те са с някакви неистински или други документи, те просто нямат характер на доказателства – не просто са неубедителни, а не могат да бъдат доказателства, ако наистина се сметне, че този документ няма необходимите реквизити за неговата действителност. Оттук нататък остават решенията и смятам, че те не са сложни след дискусиата, която проведохме. Благодаря.

ПРЕДСЕДАТЕЛ ГЕОРГИ ПИРИНСКИ: Благодаря Ви.

Всъщност ние обсъждаме текстовете на Глава тридесет и трета и Глава тридесет и четвърта. Това са текстовете на комисията, която тя предлага.

Има ли други желаещи да вземат думата по тези глави от Гражданския процесуален кодекс?

Господин Анастасов, заповядайте.

ГЕОРГИ АНАСТАСОВ (КБ): Естествено е, че аз съм подкрепил тези предложения като предложения, направени от много юристи и внесени от госпожа Иглика Иванова и затова съм се подписал под тях, въпреки че съм икономист и въпреки че моята работа много често е съвпадала именно с правото, когато се занимаваш с данъчна защита на фирми.

Тук аз искам да се спра на един въпрос, като подкрепям предложенията за обезпеченията, направени от народния представител Иглика Иванова. Аз искам да подчертая все пак, че когато се правят изказвания от тази трибуна, всеки има право да обосновава своите предложения и всеки може да казва това, което смята за необходимо. Вече въпрос на друг начин на поведение е как ще реагираш към едно или друго предложение. Оценки се даваха в едно минало време за хората и всеки народен представител има право да прави свои предложения и изказвания и да ги защитава от тази трибуна. Никой няма право да ги ограничава със странни епитети, меко казано.

Това е моята част в защита по това предложение и за бъдещи предложения. Там, където някой може да ни обори, разбира се, че ние ще го оттеглим, но някой да ни забранява да правим изказвания от трибуната или където и да било, това е недопустимо.

ПРЕДСЕДАТЕЛ ГЕОРГИ ПИРИНСКИ: Както виждате, господин Анастасов, аз се старая, макар и с разширителни тълкувания на процедурата, да дам възможност на всеки да каже онова, което счита за необходимо.

ГЕОРГИ АНАСТАСОВ: За това много Ви благодаря, господин председател.

ПРЕДСЕДАТЕЛ ГЕОРГИ ПИРИНСКИ: Благодаря Ви за изказването.

Ако няма други желаещи да вземат думата, да считаме дискусията по тези текстове за приключена.

Остават 2-3 минути до почивката, поради което предлагам да не продължаваме със следващата глава Тридесет и пета.

Обявявам почивка до 11,30 ч.

(След почивката.)

ПРЕДСЕДАТЕЛ КАМЕЛИЯ КАСАБОВА (звъни): Продължаваме заседанието с второ четене на Гражданския процесуален кодекс.

Господин Стоилов, имате думата.

ДОКЛАДЧИК ЯНАКИ СТОИЛОВ: Госпожо председател, уважаеми народни представители! След дискусиата по предишната глава, преминаваме към Глава тридесет и пета "Обезпечителни мерки".

Комисията подкрепя текста на вносителя за наименованието на Глава тридесет и пета.

Комисията подкрепя по принцип текста на вносителя и предлага следната редакция на чл. 367, който става чл. 397:

"Видове мерки

Чл. 397. (1) Обезпечението се извършва:

1. с налагане на възбрана върху недвижим имот;
2. за запор на движими вещи и вземания на длъжника;
3. чрез други подходящи мерки, определени от съда, включително чрез спиране на моторно превозно средство от движение и чрез спиране на изпълнението.

(2) Съдът може да допусне няколко вида обезпечения до размера на цената на иска по чл. 69, ал. 1."

Комисията подкрепя по принцип текста на вносителя и предлага следната редакция на чл. 368, който става чл. 398:

"Замяна на обезпечението

Чл. 398. (1) Съдът може по искане на една от страните, след като уведоми другата страна и вземе предвид възраженията ѝ, направени в тридневен срок от съобщението, да допусне замяна на един вид обезпечение с друг.

(2) При обезпечение на оценим в пари иск ответникът може винаги да замени без съгласието на другата страна допуснатото от съда обезпечение със залог в пари или в ценни книжа съгласно чл. 180 и 181 от Закона за задълженията и договорите. Това не се отнася до обезпечение на икове за собственост.

(3) В случаите по ал. 1 и 2 запорът и възбраната се отменят."

Комисията подкрепя текста на вносителя за чл. 369, който става чл. 399.

Комисията подкрепя по принцип текста на вносителя и предлага редакция на чл. 370, който става чл. 400:

"Налагане на обезпечителната мярка

Чл. 400. (1) Налагането на запор се извършва незабавно от съдебния изпълнител по искане на молителя въз основа на обезпечителната заповед на съда съгласно чл. 449, ал. 1, чл. 450, ал. 1 и 2, чл. 507, 515, 516 и 517, като на ответника се връчва съобщение вместо призовка за доброволно изпълнение. При запор на движима вещь съдебният изпълнител извършва опис, оценка и предаване на вещта за пазене съгласно чл. 465-472.

(2) Налагането на възбрана става чрез вписване на обезпечителната заповед на съда в нотариалните книги. Службата по вписванията съобщава на ответника за извършеното вписване."

Комисията подкрепя по принцип текста на вносителя и предлага следната редакция на чл. 371, който става чл. 401:

"Действия на обезпечителната мярка

Чл. 401. Запорът и възбраната, наложени за обезпечение на иска, произвеждат действието, предвидено в чл. 451-453, чл. 456, ал. 1, чл. 508, чл. 509 и 512-514. Обезпеченият кредитор може да предяви срещу третото задължено лице иск за сумите или вещите, които то отказва да предаде доброволно. За случая се прилагат чл. 435, ал. 4 и чл. 440."

По чл. 372 има предложение на Иглика Иванова и Георги Анастасов – в чл. 372, ал. 1 думите

“заинтересованата страна” се заменя с “всяко заинтересовано лице”.

Комисията не подкрепя предложението.

Комисията подкрепя по принцип текста на вносителя и предлага следната редакция на чл. 372, който става чл. 402:

“Отмяна на обезпечението

Чл. 402. (1) Отмяна на обезпечението се постановява по молба на заинтересованата страна. Препис от молбата се връчва на лицето, по чието искане е наложено обезпечението. То може да подаде възражения в тридневен срок от получаване на преписа.

(2) Съдът в закрито заседание отменя обезпечението, след като се увери, че вече не съществува причината, поради която е било допуснато, или че са налице условията по чл. 398, ал. 2.

Определението на съда подлежи на обжалване с частна жалба.

(3) Вдигането на запора, заличаването на възбраната, както и отменянето на другите обезпечителни мерки става въз основа на влязлото в сила определение на съда.”

Комисията подкрепя по принцип текста на вносителя и предлага следната редакция на чл. 373, който става чл. 403:

“Обезщетение за вреди

Чл. 403. (1) Ако искът, по който е допуснато обезпечението, бъде отхвърлен или ако не бъде предявен в дадения на ищеца срок, или ако делото бъде прекратено, ответникът може да иска от ищеца да му заплати причинените вследствие на обезпечението вреди.

(2) В случаите по ал. 1, за да бъде освободена представената гаранция, заинтересованият подава молба с препис за ответната страна. В едноседмичен срок от връчването на молбата ответникът може да подаде възражение против освобождаване на гаранцията и в едномесечен срок да предяви иск за причинените му вреди. Ако в тези срокове ответникът не подаде възражение и не предяви такъв иск, гаранцията се освобождава.”

ПРЕДСЕДАТЕЛ КАМЕЛИЯ КАСАБОВА: Благодаря Ви, господин Стоилов.

Госпожо Иванова, заповядайте за изказване по текстовете от Глава тридесет и пета.

ИГЛИКА ИВАНОВА (КБ): Уважаеми колеги, считам, че направеното от нас предложение е по-точно с оглед на този дебат, който се разгоря преди почивката, тъй като се касае за отмяна на обезпечението, тоест когато е престанала да съществува причината, поради която то е наложено. Този, който го е наложил, се дезинтересирал, защото той евентуално е защитил правата си. Тоест той няма никакъв интерес да извършва това формално действие. Този, срещу когото е наложено - да, той безспорно има интерес, но не в хипотезата, ако имотът не е негов – изобщо не го интересува, че собствеността на някое трето лице е под възбрана. А ние именно на това трето лице не даваме възможност да иска да падне това ограничение, дори и в случая, когато евентуално по пътя на исковото производство е доказал, че това обезпечение е наложено в противоречие с разпоредбите на закона и е било обезпечено вземането с чужд имот - това нещо би трябвало да се впише, съответно да се заличи вписването. Не виждам никакъв смисъл на това трето заинтересовано лице да му бъде отказано това право. Благодаря.

ПРЕДСЕДАТЕЛ КАМЕЛИЯ КАСАБОВА: Има ли реплики на госпожа Иванова? Няма.

Има ли други желаещи за изказвания по текстовете на Глава тридесет и пета? Няма.

ДОКЛАДЧИК ЯНАКИ СТОИЛОВ: “Част пета – Изпълнително производство.”

Комисията подкрепя текста на вносителя за наименованието на Част пета.

“Дял първи – Общи положения.”

Комисията подкрепя текста на вносителя за наименованието на Дял първи.

“Глава тридесет и шеста – Издаване на изпълнителен лист.”

Комисията подкрепя текста на вносителя за наименованието на Глава Тридесет и шеста.

По чл. 374 има предложение на народните представители Иглика Иванова и Георги Анастасов.
То е подкрепено от комисията.

Комисията подкрепя по принцип текста на вносителя и предлага следната редакция на чл. 374, който става чл. 404:

„Изпълнителни основания

Чл. 404. Подлежат на принудително изпълнение:

1. влезлите в сила решения и определения на съдилищата, осъдителните решения на въззивните съдилища, заповедите за изпълнение, съдебно-спогодителните протоколи, решенията и заповедите за изпълнение, които подлежат или по които е допуснато предварително или незабавно изпълнение, както и решенията на арбитражните съдилища и сключените пред тях спогодби по арбитражни дела;
2. решенията, актовете и съдебно-спогодителните протоколи на чуждестранните съдилища, които подлежат на изпълнение на територията на Република България без нарочно производство;
3. решенията, актовете и съдебно-спогодителните протоколи на чуждестранните съдилища, както и решенията на чуждестранните арбитражни съдилища и сключените пред тях спогодби по арбитражни дела, по които е допуснато изпълнение на територията на Република България.”

По чл. 375 комисията подкрепя по принцип текста на вносителя и предлага следната редакция на члена, който става чл. 405:

„Производство по издаване на изпълнителен лист

Чл. 405. (1) Изпълнителен лист се издава по писмена молба въз основа на някой от посочените в чл. 404 актове. Препис от молбата не се връчва на длъжника.

(2) Молбата въз основа на актовете по чл. 404, т. 1 се подава до първоинстанционния съд, който е разглеждал делото, или до съда, който е издал заповедта за изпълнение, а когато актът подлежи на незабавно изпълнение – до съда, който е постановил решението или заповедта за изпълнение.

(3) Молбата въз основа на решенията на местните арбитражни съдилища и сключените пред тях спогодби по арбитражни дела се подават в Софийския градски съд.

(4) Съдът по допускането на изпълнението издава изпълнителен лист въз основа на актовете по чл. 404, т. 2 и 3. Изпълнителният лист, издаден въз основа на актовете по чл. 404, т. 3, не се предава на кредитора, докато решението по допускането на изпълнението на влезе в сила.

(5) За присъдени суми в полза на държавата съдът издава служебно изпълнителен лист.

(6) Молбата въз основа на актовете по чл. 404, т. 1 се разглежда в 7-дневен срок в закрито заседание от съдия в съответния съд.”

„Възражение при извън-съдебно основание.”

Комисията предлага чл. 376 на вносителя да отпадне, тъй като систематичното му място е в заповедното производство.

„Частично спиране.”

Комисията предлага чл. 377 на вносителя да отпадне, тъй като систематичното му място също е в споменатото производство.

„Иск за съществуване на вземането.”

Комисията предлага чл. 378 на вносителя да отпадне, защото систематичното му място е в заповедното производство.

„Разпореждане за издаване на изпълнителен лист.”

Комисията подкрепя по принцип текста на вносителя и предлага следната редакция на чл. 379, който става чл. 406:

„Разпореждане за издаване на изпълнителен лист

Чл. 406. (1) Изпълнителният лист се издава, след като съдът провери дали актът е редовен от външна страна и удостоверява подлежащото на изпълнение вземане срещу длъжника.

(2) В случаите по чл. 404, т. 2 и т. 3 съдът проверява и дали вземането може да бъде изпълнено със способите на българския закон. Когато това е невъзможно, той постановява заместващо изпълнение, което може да удовлетвори кредитора.

(3) За издаването на изпълнителния лист съдията прави надлежна бележка върху акта.

(4) В производството по издаване на изпълнителен лист се прилагат съответно чл. 259, 262 и 263.”

Комисията подкрепя по принцип текста на вносителя и предлага следната редакция на чл. 380, който става чл. 407:

„Обжалване на разпореждането за издаване на изпълнителен лист

Чл. 407. (1) Разпореждането, с което се уважава или отхвърля изцяло или отчасти молбата за издаване на изпълнителен лист, може да се обжалва с частна жалба в двуседмичен срок, който за молителя тече от връчването на разпореждането, а за ответника – от връчването на поканата за доброволно изпълнение.

(2) Обжалването на разпореждането, с което молбата се уважава, не спира изпълнението.

(3) Когато изпълнителният лист е издаден при условията на чл. 406, ал. 2, разпореждането се обжалва по общия ред.”

Комисията подкрепя по принцип текста на вносителя и предлага следната редакция на чл. 381, който става чл. 408:

„Първообразен изпълнителен лист

Чл. 408. (1) Изпълнителният лист се издава в 1 екземпляр, подписан от съдия от съответния съд.

(2) Когато трябва да се предадат няколко отделни имота или когато решението е постановено в полза или срещу няколко лица, може да се издадат отделни изпълнителни листове, като се означа коя част от решението подлежи на изпълнение по всеки лист.”

Комисията подкрепя по принцип текста на вносителя и предлага следната редакция на чл. 382, който става чл. 409:

„Дубликат от изпълнителен лист

Чл. 409. (1) Ако първообразният изпълнителен лист бъде изгубен или унищожен, съдът, който го е издал, по писмена молба на молителя издава дубликат от него въз основа на акта, по който е издаден първообразът.

(2) Молбата се разглежда в открито заседание, след като се връчи препис от нея на длъжника.

(3) Длъжникът може да противопостави освен липсата на условията по ал. 1 и възражения за погасяване на дълга въз основа на обстоятелства, настъпили след установяване на съществуването му.

(4) Постановеното решение подлежи на обжалване по общия ред. След като то влезе в сила, длъжникът не може да оспорва съществуването на дълга на основания, които е могъл да предяви в производството по издаване на дубликата.

(5) Ако самият акт е бил изгубен или унищожен и няма възможност да бъде възстановено неговото съдържание чрез официални документи, молителят може да предяви иск за осъждане на длъжника.”

ПРЕДСЕДАТЕЛ КАМЕЛИЯ КАСАБОВА: Благодаря Ви.

Имате думата за изказвания по тези текстове на Глава тридесет и шеста. Има ли желаещи? Няма.

ДОКЛАДЧИК ЯНАКИ СТОИЛОВ: Има предложение на комисията за създаване на Глава тридесет и седма с наименование “Заповедно производство” и с членове от 410 до 425 включително.

“Заявление за издаване на заповед за

изпълнение

Чл. 410. (1) Заявителят може да поиска издаване на заповед за изпълнение:

1. за вземания за парични суми, или за заместими вещи, когато искът е подсъден на районния съд;

2. за предаването на движима вещ, която длъжникът е получил със задължение да я върне или е

обременена със залог, или е прехвърлена от длъжника със задължение да предаде владението, когато искът е подсъден на районния съд.

(2) Заявлението съдържа искане за издаване на изпълнителен лист и трябва да отговаря на изискванията на чл. 137, ал. 1 и 3 и чл. 138, т. 1 и 2.

Издаване на заповед за изпълнение

Чл. 411. (1) Заявлението се подава до районния съд по постоянния адрес или по седалището на длъжника, или по местоизпълнението.

(2) Съдът разглежда заявлението в разпоредително заседание и издава заповед за изпълнение в тридневен срок, освен когато:

1. искането не отговаря на изискванията на чл. 410;
2. искането е в противоречие със закона или с добрите нрави;
3. длъжникът няма постоянен адрес или седалище на територията на Република България;
4. длъжникът няма обичайно местопребиваване или място на дейност на територията на Република България.

(3) При уважаване на заявлението съдът издава заповед за изпълнение, препис от която се връчва на длъжника.

Съдържание на заповедта за изпълнение

Чл. 412. Заповедта за изпълнение съдържа:

1. означението "заповед за изпълнение";
2. дата и място на постановяване;
3. посочване на съда и името на съдията, постановил заповедта;
4. трите имена и адресите на страните;
5. делото, по което се издава заповедта;
6. задължението, което длъжникът трябва да изпълни, и разноските, които трябва да плати;
7. покана до длъжника да изпълни в двуседмичен срок от връчването на заповедта;
8. указание, че заповедта за изпълнение се обезсилва, ако бъде подадено възражение в същия срок;
9. указание, че ако длъжникът не направи възражения пред издалия заповедта съд или не изпълни, заповедта за изпълнение влиза в сила и ще се пристъпи към принудително изпълнение;
10. пределите на обжалване, пред кой съд и в какъв срок може да се обжалва;
11. подпис на съдията.

Обжалване

Чл. 413. (1) Заповедта за изпълнение не подлежи на обжалване от страните, освен в частта за разноските.

(2) Разпореждането, с което се отхвърля изцяло или отчасти заявлението, може да се обжалва от заявителя с частна жалба.

Възражение

Чл. 414. (1) Длъжникът може да възрази писмено срещу заповедта за изпълнение или срещу част от нея. Обосноваване на възражението не се изисква.

(2) Възражението се прави в двуседмичен срок от връчването на заповедта, който не може да бъде продължаван.

Действие на възражението

Чл. 415. (1) Когато възражението е подадено в срок, съдът указва на заявителя, че може да предяви иск относно вземането си в едномесечен срок, като довнесе дължимата държавна такса.

(2) Когато заявителят не представи доказателства, че е предявил иска в посочения срок, съдът обезсилва заповедта за изпълнение частично или изцяло, както и изпълнителният лист, издаден по чл. 418.

Влизане в сила на заповедта за изпълнение

Чл. 416. Когато възражение не е подадено в срок, или е оттеглено, заповедта за изпълнение влиза в сила. Въз основа на нея съдът издава изпълнителен лист и отбелязва това върху заповедта.

Заповед за изпълнение въз основа на документ

Чл. 417. Заявителят може да поиска издаване на заповед за изпълнение и когато вземането, независимо от неговата цена, се основава на:

1. акт на административен орган, по който допускането на изпълнението е възложено на гражданските съдилища;
2. документ или извлечение от счетоводни книги, с които се установяват вземания на държавните учреждения, общините и банките;
3. нотариален акт, спогодба или друг договор, с нотариална заверка на подписите относно съдържащите се в тях задължения за заплащане на парични суми или други заместими вещи, както и задължения за предаване на определени вещи;
4. извлечение от регистъра на особените залози за вписано обезпечение и за започване на изпълнението – относно предаването на заложенени вещи;
5. извлечение от регистъра на особените залози за вписан договор за продажба със запазване на собствеността до изплащане на цената или договор за лизинг – относно връщането на продадени или отдадени на лизинг вещи;
6. договор за залог или ипотечен акт по чл. 160 и чл. 173, ал. 2 от Закона за задълженията и договорите;
7. влязъл в сила акт за установяване на частно държавно или общинско вземане, когато изпълнението му става по реда на този кодекс;
8. акт за начет;
9. запис на заповед, менителница или приравнена на тях друга ценна книга на заповед, както и облигация или купони по нея.

Незабавно изпълнение

Чл. 418. (1) Когато със заявлението е представен документ по чл. 417, на който се основава вземането, кредиторът може да поиска от съда да постанови незабавно изпълнение и да издаде изпълнителен лист.

(2) Изпълнителният лист се издава, след като съдът провери дали документът е редовен от външна страна и удостоверява подлежащо на изпълнение вземане срещу длъжника. За издаването на изпълнителния лист съдът прави надлежна бележка върху представения документ и върху заповедта за изпълнение.

(3) Когато според представения документ изискуемостта на вземането е в зависимост от изпълнението на насрещно задължение или от настъпването на друго обстоятелство, изпълнението на задължението или настъпването на обстоятелството трябва да бъдат удостоверени с официален или с изхождащ от длъжника документ.

(4) Разпореждането, с което се отхвърля изцяло или отчасти молбата за издаване на изпълнителен лист, може да се обжалва с частна жалба в едноседмичен срок от съобщаването му.

(5) Заповедта за изпълнение с отбелязването за издаден изпълнителен лист се връчва от съдебния изпълнител.

Обжалване на разпореждането за незабавно изпълнение

Чл. 419. (1) Разпореждането, с което се уважава молбата за незабавно изпълнение, може да се обжалва с частна жалба в двуседмичен срок от връчване на заповедта за изпълнение.

(2) Частната жалба срещу разпореждането за незабавно изпълнение се подава заедно с възражението

срещу издадената заповед за изпълнение и може да се основе само на съображения, извлечени от актове по чл. 414, ал. 1.

(3) Обжалването на разпореждането за незабавно изпълнение не спира изпълнението.

Спиране на изпълнението

Чл. 420. (1) Възражението срещу заповедта за изпълнение не спира принудителното изпълнение в случаите по чл. 417, точки 1-8, освен когато длъжникът представи надлежно обезпечение за кредитора по реда на членове 180 и 181 от Закона за задълженията и договорите.

(2) Когато в срока за възражение е направено искане за спиране, подкрепено с убедителни писмени доказателства, съдът, постановил незабавно изпълнение, може да го спре.

(3) Определението по искането за спиране може да се обжалва с частна жалба.

Частично спиране на изпълнението

Чл. 421. (1) При няколко задължени лица обезпечението по чл. 420, ал. 1 служи само за лицето или за лицата, за които е представено.

(2) Когато възражението се отнася само за част от вземането, както и когато представеното обезпечение е частично, съдът спира предварителното изпълнение само за съответната част от вземането.

Иск за съществуване на вземането

Чл. 422. (1) Искът за съществуване на вземането се смята предявен от момента на подаването на заявлението за издаване на заповед за изпълнение, когато е спазен срокът по чл. 415, ал. 1.

(2) Предявяването на иск по ал. 1 не спира допуснатото незабавно изпълнение, освен в случаите по чл. 420.

(3) Ако искът бъде отхвърлен с влязло в сила решение, изпълнението се прекратява и се прилага чл. 257, ал. 3, изречение второ.

Отмяна поради невъзможност за оспорване

Чл. 423. (1) В едномесечен срок от узнаването на заповедта за изпълнение длъжникът, който е бил лишен от възможност да оспори вземането, може да поиска от въззивния съд нейната отмяна, когато:

1. заповедта за изпълнение не му е била връчена надлежно;

2. заповедта за изпълнение не му е била връчена лично и в деня на връчването той не е имал обичайно местопребиваване на територията на Република България;

3. длъжникът не е могъл да узнае своевременно за връчването поради особени непредвидени обстоятелства;

4. длъжникът не е могъл да подаде възражението си поради особени непредвидени обстоятелства, които не е могъл да преодолее.

(2) Новото разглеждане на делото започва с указание по чл. 415, ал. 1, че заявителят може да предяви иск относно вземането си в едномесечен срок, като довнесе дължимата държавна такса.

Иск за оспорване на вземането

Чл. 424. (1) Длъжникът може да оспори вземането по исков ред, когато се намерят нововъзникнали, новооткрити обстоятелства или нови писмени доказателства от съществено значение за делото, които не са могли да му бъдат известни до изтичането на срока за подаване на възражението или с които не е могъл да се снабди в същия срок.

(2) Искът може да бъде предявен в тримесечен срок от деня, в който на длъжника е станало известно новото обстоятелство или от деня, в който длъжникът е могъл да се снабди с новото писмено доказателство, но не по-късно от една година от погасяване на вземането.

Образци

Чл. 425. (1) Министърът на правосъдието издава наредба, с която утвърждава образци на заповед за изпълнение, заявление за издаване на заповед за изпълнение и другите книжа във връзка със

заповедното производство.

(2) Когато заявителят не е използвал образец или е използвал неправилен образец, съдът в писменото си указание за отстраняване на нередовността прилага съответния образец.”

ПРЕДСЕДАТЕЛ КАМЕЛИЯ КАСАБОВА: Имате думата за изказвания по текстовете на Глава тридесет и шеста.

Госпожо Манолова, заповядайте за изказване.

МАЯ МАНОЛОВА (КБ): Уважаеми колеги! Искам да ви обърна внимание на новата Глава тридесет и седма „Заповедно производство”. За първи път в нашия Граждански процесуален кодекс се въвежда такова производство. Всъщност нещо подобно е съществувало в предишното ни законодателство – преди 1949 г. Това е евроизискване за съществуване на заповедното производство, бърза процедура, по която се движат исковете за парични вземания, които са подсъдни на районните съдилища. Както бяхме поели ангажимент и от Коалиция за България, в заповедното производство сме предложили включването на всички извънсъдебни изпълнителни основания по чл. 297, а именно вземанията на различни дружества, които предлагат публични услуги, ще бъдат реализирани по този ред, а не по досега съществуващия, който на практика изключваше длъжника от участие в съдебно производство в случаите, в които той прецени това. Сега за длъжника остава възможност ако прецени, че искането е неоснователно, да депозира възражение и делото да се движи по общия ред, като правата на тези дружества, които предоставят публични услуги, се гарантират от друга правна фигура, а именно незабавното изпълнение, което гарантира, че няма да бъдат извършени никакви действия, които да осуетят вземането на такова дружество. Мисля, че чрез въвеждането на това производство и в тези хипотези се постига баланс между обезпечаването на нормалното функциониране на тези дружества, които трябва да събират своите вземания, от една страна; от друга страна, за защита на интересите на гражданите в случаите, в които считат, че им се търсят суми, които те не дължат. Тоест длъжникът може да избере дали да плати по една бърза процедура или да върти съдебно производство, което ще го натовари с допълнителни разноски.

ПРЕДСЕДАТЕЛ КАМЕЛИЯ КАСАБОВА: Благодаря Ви.

Реплика няма. Има ли други желаещи за изказвания? Няма.

ДОКЛАДЧИК ВАЛЕНТИН МИЛТЕНОВ: „Глава тридесет и седма – Започване, спиране и прекратяване на изпълнението.”

Комисията подкрепя текста на вносителя за наименование на Глава тридесет и седма, която става Глава тридесет и осма.

Комисията подкрепя по принцип текста на вносителя и предлага следната редакция на чл. 383, който става чл. 426:

„Започване на изпълнението

Чл. 426. (1) Съдебният изпълнител пристъпва към изпълнение по молба на заинтересованата страна на основание представен изпълнителен лист или друг акт, подлежащ на изпълнение.

(2) В молбата си вискателят посочва начина на изпълнението. Той може да посочи едновременно няколко начина. В течение на производството той може да посочва и други начини на изпълнение.

(3) Редовността на молбата по ал. 1 се проверява по чл. 129.

(4) Вискателят може да поиска от съдебния изпълнител да проучи имущественото състояние на

длъжника, да прави справки и да изисква преписи от документи.”

Комисията подкрепя по принцип текста на вносителя и предлага следната редакция на чл. 384, който става чл. 427:

„Местна компетентност

Чл. 427. (1) Молбата за изпълнение се подава до съдебния изпълнител, в чийто район се намират:

1. движимите или недвижими вещи, върху които е насочено изпълнението;
2. постоянният адрес или седалището на третото задължено лице, когато изпълнението е насочено върху вземания на длъжника към него;
3. местоизпълнението на задълженията за действие или бездействие, когато се иска изпълнение на такива задължения;
4. постоянният или настоящият адрес на вискателя или длъжника – по избор на вискателя по вземане за издръжка.

(2) Вискателят може да поиска от съдебния изпълнител по своя постоянен адрес налагане на заповед или възбрана върху вещи и вземания на длъжника, независимо от това, че по правилата на ал. 1 изпълнителните действия подлежат на извършване от друг съдебен изпълнител. След налагане на заповедта или възбраната съдебният изпълнител препраща изпълнителното дело на надлежния съдебен изпълнител, който да извърши опис и продан на вещите.

(3) Когато изпълнението е насочено към парични вземания на длъжника от трето задължено лице с постоянен адрес или седалище в друг съдебен район, изпълнителното дело не се препраща.”

Комисията подкрепя по принцип текста на вносителя и предлага следната редакция на чл. 385, който става чл. 428:

“Покана за доброволно изпълнение

Чл. 428. (1) Съдебният изпълнител е длъжен да покани длъжника да изпълни доброволно задължението си в двуседмичен срок. Когато пристъпва към изпълнение въз основа на заповед за изпълнение, съдебният изпълнител кани длъжника с връчването ѝ, а когато заповедта е била връчвана на длъжника, нов срок за доброволното ѝ изпълнение не се дава.

(2) Поканата съдържа името и адреса на вискателя и предупреждение към длъжника, че ако в дадения му срок не изпълни задължението си, ще се пристъпи към принудително изпълнение. В поканата се съобщават наложените заповеди и възбрани. Към поканата за доброволно изпълнение се прилага копие от подлежащия на изпълнение акт.

(3) При смърт на длъжника, след като е получил поканата за доброволно изпълнение, но преди да са извършени други изпълнителни действия, съдебният изпълнител преди да продължи действията си, изпраща на наследниците нова покана за доброволно изпълнение.

(4) Когато съдебният изпълнител преминава от един начин на изпълнение към друг, изпраща на длъжника съобщения за наложения заповед и възбрана.”

Комисията подкрепя текста на вносителя за чл. 386 “Субективни предели на изпълнителния лист”, който става чл. 429.

Комисията подкрепя по принцип текста на вносителя и предлага следната редакция на чл. 387, който става чл. 430:

“Особен представител на длъжника

Чл. 430. Районният съд по местоизпълнението назначава особен представител на длъжника по искане на вискателя, ако при пристъпването към изпълнение длъжникът няма регистриран постоянен или настоящ адрес.”

Комисията подкрепя по принцип текста на вносителя и предлага следната редакция на чл. 388, който става чл. 431:

“Правомощия на съдебния изпълнител

Чл. 431. (1) Съдебният изпълнител, ако това е необходимо за изпълнението, може да нареди да се отворят сгради на длъжника и да претърсва неговите вещи, жилище и други помещения.

(2) Съдебният изпълнител може да иска съдействие от органите на Националната полиция или от кмета на общината, района или кметството, които са длъжни да му окажат съдействие.

(3) Съдебният изпълнител има право на достъп до информация в съдебните и административните служби, в т.ч. данъчните, в службата на Националния осигурителен институт, на Централния депозитар, на лицата, водещи регистър на държавни ценни книжа, на контролните органи по Закона за движение по пътищата и на други лица, които водят регистри за имущество или разполагат с данни и неговото имущество. Той може да прави справки и да получава сведение за длъжника, както и да иска копия и извлечения от документи.

(4) В случаите, когато личното присъствие на длъжника е необходимо и той не се явява въпреки, че е получил призовка за това, съдебният изпълнител може да нареди на органите на полицията неговото довеждане.

(5) При необходимост съдебният изпълнител може да поиска от органите на Министерството на вътрешните работи спиране от движение на моторно превозно средство, върху което е насочено изпълнение за срок до три месеца.”

Комисията подкрепя по принцип текста на вносителя и предлага следната редакция на чл. 389, който става чл. 432:

“Спиране на изпълнението

Чл. 432. Изпълнителното производство се спира:

1. от съда в случаите по чл. 245, ал. 1 и 2, чл. 309, ал. 1, чл. 397, ал. 1, т. 3, чл. 438 и чл. 524;
2. по искане на взыскателя;
3. в случаите по чл. 229, ал. 1, т. 3 и 4, с изключение на проданта на недвижим имот, за която е било вече направено обявление;
4. в случаите по чл. 282, ал. 2, както и когато обжалваното въззивно решение бъде отменено от Върховния касационен съд;
5. в други случаи, предвидени в закон.”

Комисията подкрепя по принцип текста на вносителя и предлага следната редакция на чл. 390, който става чл. 433:

“Прекратяване на изпълнението

Чл. 433. (1) Изпълнителното производство се прекратява с постановление, когато:

1. длъжникът представи разписка от взыскателя, надлежно заверена или квитанция от пощенската станция, или писмо от банка, от които се вижда, че сумата по изпълнителния лист е платена или внесена за взыскателя преди образуване на изпълнителното производство; ако длъжникът представи разписка с незаверен подпис на взыскателя, последният при спор е длъжен да декларира писмено, че разписката не е издадена от него, в противен случай тя се приема за истинска;
2. взыскателят е поискал това писмено;
3. изпълнителният лист бъде обезсилен;
4. с влязъл в сила съдебен акт бъде отменен актът, въз основа на който е издаден изпълнителният лист, или този акт се признае за подправен;
5. посоченото от взыскателя имущество не може да бъде продадено и не може да бъде намерено друго секвестрируемо имущество;
6. не са заплатени дължимите авансово такси и разноски по изпълнението;
7. бъде представено влязло в сила решение, с което е уважен искът по чл. 439 или чл. 440;
8. взыскателят не поиска извършването на изпълнителни действия в продължение на две години, с изключение на делата за издръжка.

(2) Във всички случаи по ал. 1 съдебният изпълнител вдига служебно наложените възбрани и запрори, след като постановлението за прекратяване влезе в сила.

(3) Прекратяването на производството не засяга правата, които трети лица са придобили преди това въз основа на изпълнителните действия, както и редовността на извършеното от третото задължено лице плащане на съдебния изпълнител.”

Комисията подкрепя по принцип текста на вносителя и предлага следната редакция на чл. 391, който става чл. 434:

“Удостоверяване на изпълнителните действия

Чл. 434. За всяко предприето и извършено от него действие съдебният изпълнител съставя протокол, в който посочва деня и мястото на извършването му, направените от страните искания и заявления, събраната сума и направените разноски по изпълнението.”

ПРЕДСЕДАТЕЛ КАМЕЛИЯ КАСАБОВА: Благодаря Ви.

Имате думата за изказвания по текстовете на Глава тридесет и седма. Няма желаещи.

Продължаваме по следващите текстове от Глава тридесет и осма.

ДОКЛАДЧИК ВАЛЕНТИН МИЛТЕНОВ: “Глава тридесет и осма – Защита срещу изпълнението.”

Комисията подкрепя текста на вносителя за наименованието на Глава тридесет и осма, която става Глава тридесет и девета.

“Раздел I – Обжалване на действията на съдебния изпълнител.”

Комисията подкрепя текста на вносителя за заглавието на Раздел I.

Комисията подкрепя по принцип текста на вносителя и предлага следната редакция на чл. 392, който става чл. 435:

“Подлежащи на обжалване действия

Чл. 435. (1) Взискателят може да обжалва отказа на съдебния изпълнител да извърши искано изпълнително действие, както и спирането и прекратяването на принудителното изпълнение.

(2) Длъжникът може да обжалва постановлението за глоба и насочването на изпълнението върху имущество, което счита за несеквестируемо, отнемането на движима вещ или отстраняването му от имот поради това, че не е уведомен надлежно за изпълнението.

(3) Постановлението за възлагане може да се обжалва само от лице, внесло задатък до последния ден на проданта и от взискател, участвал като наддавач, без да дължи задатък, както и от длъжника поради това, че наддаването при публична продан не е извършено надлежно или имуществото не е възложено по най-високата предложена цена.

(4) Трето лице може да обжалва действията на съдебния изпълнител само когато изпълнението е насочено върху вещи, които в деня на запора, възбраната или предаването, ако се отнася за движима вещ, се намират във владение на това лице. Жалбата не се уважава ако се установи, че вещта е била собствена на длъжника при налагане на запора или възбраната.

(5) Въвод във владение на недвижим имот може да се обжалва само от трето лице, което е било във владение на имота преди предявяване на иска, решението по който се изпълнява. Ако пропусне срока за обжалване, третото лице може да предяви владелчески иск.”

Комисията подкрепя по принцип текста на вносителя и предлага следната редакция на чл. 393

“Производство по жалбата”, който става чл. 436:

“Подаване на жалбата

Чл. 436. (1) Жалбата се подава чрез съдебния изпълнител до окръжния съд по мястото на изпълнението в едномесечен срок от извършване на действието, ако страната е присъствала при извършването му или ако е била призована, а в останалите случаи – от деня на съобщението. За третите лица срокът започва да тече от узнаване на действието.

(2) Препис от жалбата се връчва на другата страна, а когато жалбата е подадена от трето лице, преписи

от нея се връчват на длъжника и на вискателя, по молба на когото е образувано изпълнителното дело.

(3) Страната, която е получила препис от жалбата, може в тридневен срок да подаде писмени възражения. След изтичането на този срок съдебният изпълнител изпраща на окръжния съд жалбата заедно с възраженията, ако има такива, и копие от изпълнителното дело, като излага мотиви по обжалваните действия.

(4) По отношение на жалбите се прилагат съответно разпоредбите на чл. 260, 261 и 262.”

Комисията подкрепя текста на вносителя за чл. 394 “Разглеждане на жалбите”, който става чл. 437.

Комисията подкрепя по принцип текста на вносителя и предлага следната редакция на чл. 395, който става чл. 438:

“Спиране на изпълнението при обжалване

Чл. 438. Подаването на жалбата не спира действията по изпълнението, но съдът може да постанови спирането. В този случай съдът незабавно изпраща на съдебния изпълнител препис от определението за спиране.”

ПРЕДСЕДАТЕЛ КАМЕЛИЯ КАСАБОВА: Има ли желаещи за изказвания по Раздел I? Няма.

ДОКЛАДЧИК ВАЛЕНТИН МИЛТЕНОВ: “Раздел II – Защита по исков ред.”

Комисията подкрепя текста на вносителя за заглавието на Раздел II.

Комисията подкрепя по принцип текста на вносителя и предлага следната редакция на чл. 396, който става чл. 439:

“Оспорване на вземането

Чл. 439. (1) Длъжникът може да оспорва чрез иск изпълнението.

(2) Искът на длъжника може да се основава само на факти, настъпили след приключването на съдебното дирене в производството, по което е издадено изпълнителното основание.”

Комисията подкрепя текста на вносителя за чл. 397 “Защита на трето лице”, който става чл. 440.

Комисията подкрепя по принцип текста на вносителя и предлага следната редакция на чл. 398, който става чл. 441:

“Отговорност на съдебния изпълнител за вреди

Чл. 441. Частният съдебен изпълнител отговаря при условията на чл. 45 от Закона за задълженията и договорите за вредите, причинени на длъжника от процесуално незаконосъобразно принудително изпълнение. За същите вреди, причинени от държавния съдебен изпълнител, отговаря държавата.”

“Дял втори – Изпълнение на парични вземания.”

Комисията подкрепя текста на вносителя за наименованието на Дял втори.

“Глава тридесет и девета – Общи правила.”

Комисията подкрепя текста на вносителя за наименованието на Глава тридесет и девета, която става Глава четиридесета.

Комисията подкрепя по принцип текста на вносителя и предлага следната редакция на чл. 399, който става чл. 442:

“Обект на изпълнението

Чл. 442. Вискателят може да насочи изпълнението върху всяка вещь или вземане на длъжника.”

Комисията подкрепя по принцип текста на вносителя и предлага следната редакция на чл. 400, който става чл. 443:

“Замяна на обекта и начина на изпълнението

Чл. 443. Длъжникът може да предложи изпълнението да бъде насочено върху друга вещь или вземане или да бъде извършено само чрез някои от исканите от вискателя начини на изпълнение. Ако съдебният изпълнител намери, че предложението от длъжника начин на изпълнение е в състояние да удовлетвори вискателя, той насочва изпълнението върху посочената от длъжника вещь или вземане.”

Комисията подкрепя по принцип текста на вносителя и предлага следната редакция на чл. 401, който

става чл. 444:

“Несеквестрируеми вещи

Чл. 444. Изпълнението не може да бъде насочено върху следните вещи на длъжника – физическо лице:

1. вещи за обикновено употребление на длъжника и на неговото семейство, посочени в списък, приет от Министерския съвет;
2. необходимата храна на длъжника и неговото семейство за един месец, а за земеделските стопани – до нова реколта, или равностойността ѝ в други земеделски произведения, ако няма такава;
3. необходимите горива за отопление, готвене и осветление за три месеца;
4. машините, инструментите, пособията и книгите, необходими лично на длъжника, упражняващ свободна професия, или на занаятчия за упражняване на неговото занятие;
5. земите на длъжника – земеделски стопанин: градини и лозя с площ общо до 5 дка или ниви или ливади с площ до 30 дка, и необходимите за воденето на стопанството машини и инвентар, както и торовете, средствата за растителна защита и семето за посев – за една година;
6. необходимите две глави работен добитък, една крава, пет глави дребен добитък, десет пчелни кошера и домашните птици, както и необходимата храна за изхранването им до нова реколта или до пускането на паша;
7. жилището на длъжника, ако той и никой от членовете на семейството му, с които живее заедно, нямат друго жилище, независимо от това дали длъжникът живее в него; ако жилището надхвърля жилищните нужди на длъжника и членовете на семейството му, определени с наредба на Министерския съвет, надвишаващата част от него се продава, ако са налице условията по чл. 39, ал. 2 от Закона за собствеността;
8. предвидените в друг закон вещи и вземания като неподлежащи на принудително изпълнение.”

Комисията подкрепя по принцип текста на вносителя и предлага следната редакция на чл. 402, който става чл. 445:

“Отпадане на несеквестрируемостта

Чл. 445. (1) От забраните по чл. 444 не могат да се ползват длъжниците относно вещи, върху които е учреден залог или ипотека, когато взискател е заложеният или ипотекираният кредитор.

(2) От забраните по чл. 444, т. 5 и 7 не могат да се ползват:

1. длъжниците по задължения за издръжка, за вреди от непозволено увреждане и от финансови начети;
2. длъжниците за случаи, предвидени със закон.”

По чл. 403 “Несеквестрируем доход” е направено предложение от народните представители Иглика Иванова и Георги Анастасов:

“В чл. 403, ал. 1, точки 1-5 се изменят, както следва:

1. ако осъденото лице получава до 100 лв. месечно – 1/5 част, ако е без деца, и 1/6, ако е с деца, които то издържа, отпада;
2. ако осъденото лице получава от 200 до 300 лв. месечно – 1/4 част, ако е без деца, и 1/5, ако е с деца, които то издържа;
3. ако осъденото лице получава от 300 до 400 лв. месечно - 1/3 част, ако е без деца, и 1/4, ако е с деца, които то издържа;
4. ако осъденото лице получава от 400 до 500 лв. месечно – 1/2 част, ако е без деца, и 1/3, ако е с деца, които то издържа;
5. ако осъденото лице получава над 500 лв. месечно – във всички случаи – 1/2 част.”

Комисията не подкрепя предложението.

Комисията подкрепя по принцип текста на вносителя и предлага следната редакция на чл. 403, който става чл. 446:

“Несеквестрируем доход

Чл. 446. (1) Ако изпълнението е насочено върху трудово възнаграждение или върху друго възнаграждение за труд, както и върху пенсия с размер над минималната работна заплата, може да се удържа, ако длъжникът има месечен доход:

1. до размера на минималната работна заплата – горницата над гарантирания минимален доход, ако е без деца, и 1/2 от тази горница, ако е с деца, които той издържа;
2. над размера на минималната работна заплата – тройния размер на дължимия данък по Закона за облагане доходите на физически лица, ако е без деца, и двойния размер на дължимия данък по Закона за облагане доходите на физически лица, ако е с деца, които той издържа.

(2) Ограниченията по ал. 1 и 2 не се отнасят до задължения за издръжка. В тези случаи присъдената сума за издръжка се удържа изцяло, а удържките по ал. 1 за другите задължения на осъдения и за задължения за издръжка за минало време се правят върху остатъка от всичките му доходи.

(3) Върху вземания за издръжка не се допуска принудително изпълнение. Върху стипендии се допуска принудително изпълнение само за задължения за издръжка.”

Комисията подкрепя по принцип текста на вносителя и предлага следната редакция на чл. 404, който става чл. 447:

“Недействителност на отказ от закрила

Чл. 447. Всеки отказ на длъжника от закрилата по чл. 444 и 446 е недействителен.”

Комисията подкрепя по принцип текста на вносителя и предлага следната редакция на чл. 405, който става чл. 448:

“Задължение за деклариране на имуществото и доходите

Чл. 448. (1) Ако у длъжника не бъде намерено секвестрируемо имущество, продажбата на което да покрие разноските по изпълнението, той е длъжен да се яви пред районния съдия и да декларира под страх от наказателна отговорност цялото си имущество и всичките си доходи. Липсата на достатъчно имущество се установява в протокол.

(2) По искане на съдебния изпълнител районният съдия насрочва заседание за явяване на длъжника и взискателя.

(3) Ако длъжникът не се яви, съдът постановява принудителното му довеждане.

(4) Ако длъжникът не представи декларация, той отговаря като за представяне на невярна декларация. Задължението за явяване и представяне на декларация и отговорността за неизпълнение на тези задължения се посочват в призовката до длъжника.”

Комисията подкрепя по принцип текста на вносителя и предлага следната редакция на чл. 406, който става чл. 449.

“Едновременни действия с поканата за доброволно изпълнение

Чл. 449. (1) Когато изпълнението се насочва върху движима или недвижима вещ, в поканата за доброволно изпълнение се посочва и денят, в който ще се извърши описът. Той може да се извърши и в срока за доброволно изпълнение.

(2) Когато изпълнението се насочва върху имот едновременно с изпращането на поканата за доброволно изпълнение, в която се посочва имотът, съдебният изпълнител изпраща писмо до службата по вписванията за вписване на възбрана върху този имот.”

Комисията подкрепя по принцип текста на вносителя и предлага следната редакция на чл. 407, който става чл. 450.

“Запор върху движима вещ или вземане

Чл. 450. (1) Запор върху движима вещ се налага с описване на вещта от съдебния изпълнител.

(2) Запор върху движима вещ или вземане на длъжника може да бъде наложен и с получаване на съобщението за описа или запора, ако в него се посочи точно вещта или вземането, върху които се насочва изпълнението.

(3) Запорът върху вземането на длъжника се счита за наложен спрямо третото задължено лице от деня, в който му е връчено запорното съобщение съгласно чл. 507.”

Комисията подкрепя по принцип текста на вносителя и предлага следната редакция на чл. 408, който става чл. 451:

“Действие на запора и на възбраната по отношение на длъжника

Чл. 451. (1) От момента на налагане на запора длъжникът се лишава от правото да се разпорежда с вземането или с вещта и не може под страх на наказателна отговорност да изменя, поврежда или унищожава вещта.

(2) Последниците по ал. 1 настъпват за длъжника от момента на получаване на поканата за доброволно изпълнение, когато изпълнението е насочено върху имот и този имот е посочен в поканата.”

Комисията подкрепя по принцип текста на вносителя и предлага следната редакция на чл. 409, който става чл. 452.

“Действие на запора и на възбраната по отношение на вискателя

Чл. 452. (1) Извършените от длъжника разпореждания със запорираната вещ или вземане след запора са недействителни спрямо вискателя и присъединилите се кредитори, освен ако третото лице – приобретател, може да се позове на чл. 78 от Закона за собствеността.

(2) Когато изпълнението е насочено върху имот, недействителността има действие само за извършените след вписването на възбраната разпореждания.

(3) Вискателят и присъединилите се кредитори могат да искат плащане от третото задължено лице въпреки плащането, което то е направило на длъжника, след като му е било връчено запорното съобщение. Лицата от органите на управление на третото задължено лице отговарят солидарно с него.”

Комисията подкрепя по принцип текста на вносителя и предлага следната редакция на чл. 410, който става чл. 453.

“Непротивопоставимост на невписаните актове

Чл. 453. На вискателя и на присъединилите се кредитори не могат да се противопоставят:

1. прехвърлянето и учредяването на вещни права, които не са били вписани преди възбраната;

2. решенията по исковите молби, подлежащи на вписване, които не са били вписани преди възбраната;

3. прехвърлянето на вземане, съобщението за което е било направено след като третото задължено лице е получило запорното съобщение;

4. отчуждаването на движими вещи, владението на които не е било предадено на приобретателя преди налагане на запора, освен ако за отчуждаването има документ с достоверна предхождаща дата.”

Комисията подкрепя по принцип текста на вносителя и предлага следната редакция на чл. 411, който става чл. 454.

“Спиране на изпълнението по

искане на длъжника

Чл. 454. (1) Съдебният изпълнител спира изпълнението, ако до предаването на движимата вещ в магазин или борса, съответно преди началото на явния търг с устно наддаване, а за публичната продажба на имот – до изтичането на срока за подаване на писмени наддавателни предложения, длъжникът – физическо лице, внесе 30 на сто от вземанията по предявените срещу него изпълнителни листове и се задължи писмено да внася на съдебния изпълнител всеки месец по 10 на сто от тях.

(2) Ако длъжникът не плати някоя от вноските по ал. 1, съдебният изпълнител по молба на всеки от вискателите продължава изпълнението, без длъжникът да може да иска ново спиране.

(3) Алинея 1 не се прилага, когато се продава заложен или ипотеккирана вещ или вещ, включена в търговското предприятие на едноличния търговец.”

Комисията подкрепя по принцип текста на вносителя и предлага следната редакция на чл. 412, който става чл. 455.

“Постъпления по изпълнението

Чл. 455. (1) Всички суми, постъпили по изпълнителното дело от длъжника, от третото задължено лице, от наддавачи и купувачи по проданта, както и от магазините или борсите, извършили проданта на движими вещи, се внасят по сметката на съдебния изпълнител.

(2) Изплащането на дължимите на вискателя и на присъединените кредитори суми става въз основа на платежни нареждания на съдебния изпълнител, който отбелязва погасяването върху изпълнителния лист.

(3) Когато вискателят и длъжникът не са посочили сметка за превод на постъпилите суми, те остават по сметката на съдебния изпълнител до поискване.”

ПРЕДСЕДАТЕЛ КАМЕЛИЯ КАСАБОВА: Благодаря.

Имате думата по така представените текстове.

Заповядайте, господин Анастасов. Имате неприето приложение.

ГЕОРГИ АНАСТАСОВ (КБ): Това, което сме предложили по чл. 446, е по-опростена схема за определяне на несеквестируемия доход. Другата система ще усложни определянето на основата, тоест двете неща не влизат в противоречие. Даваме по-проста схема, както е било досега, тоест да се запази тази схема, като сме актуализирали със съответните суми. Ако мога образно да се изразя – както е предложена сега в момента, излиза, че за да преброим колко овце има в стадото, трябва да им преброим краката и да разделим на четири, а ние предлагаме да ги преброим глава по глава. Това е по-простият начин. Ако може някой да ни убеди в правотата на другото, ние ще оттеглим нашето предложение.

ПРЕДСЕДАТЕЛ КАМЕЛИЯ КАСАБОВА: Благодаря.

Има ли реплика? Няма.

Други желаещи за изказване?

Заповядайте, госпожо Манолова.

МАЯ МАНОЛОВА (КБ): Уважаеми колеги, аз също искам да ви обърна внимание върху текста на чл. 446 по комисия, а именно какъв да бъде размерът на несеквестируемия доход. Предлагаме нов начин на определяне на този доход, като за първи път използваме обективни критерии, каквито са минималната работна заплата, гарантираният минимален доход и размерът на дължимия данък по Закона за облагане на доходите на физическите лица. Защо го правим? Защото Гражданският процесуален кодекс е закон, който се приема за дълъг период от време и в него не се очаква да бъдат правени инцидентно едни или други промени във връзка с промените в общественно-икономическите условия. В такива случаи цифри, които са в левове – до 100 лв., от 200 до 300 лв., от 300 до 400 лв., от 400 до 500 лв., ще звучат доста необективно при промяна в икономическата ситуация. Ние се надяваме тя да се развива към по-добро и прогресивно. Затова в случая след дълги дебати в работната група и в Комисията по правни въпроси възприехме използването на обективни критерии, които независимо от ръста на доходите ще бъдат реалистичен измерител, който при това ще стъпи на обективна база – минималният доход, минималната работна заплата и размерът на дължимия данък.

Тези, които имат връзка с практиката, много добре знаят, че удържките върху трудови възнаграждения се правят от тези, които изплащат трудовите възнаграждения и редът при такива удържки е първо да се отчисляват необходимите суми за данъци, каквато безспорно е дължимата сума по данъка за облагане доходите на физическите лица. Естествено счетоводителят, който е получил съответното запорно съобщение, много лесно след като отчисли тази сума, ще може да умножи този размер на дължимия данък по две или по три, за да бъде направена удържката след съобщение на съдебния изпълнител. Тук се изхожда от две цели: от една страна, длъжникът да оцелее, като му се осигурят необходимите средства за съществуване, а от друга страна - кредиторът да получи търсената сума, за която разполага с изпълнителен титул.

Тъй като политиката по доходите и данъчната политика по принцип следват определена вътрешна логика, която винаги пропорционално, независимо от вида на данъка удържа суми от лицата, независимо дали става дума за прогресивен или за плосък данък, считаме, че предложения от нас вариант е най-справедлив и възможен за обективно измерване.

Тук искам да направя едно предложение за редакция. Допусната е една техническа грешка на стр. 58, чл. 446, ал. 1, т. 2 или да го възприемете като редакционно предложение: вместо сумата “тройният размер” да бъде записана “двойният размер на дължимия данък”.

ПРЕДСЕДАТЕЛ КАМЕЛИЯ КАСАБОВА: Нека все пак да бъде редакционно предложение.

МАЯ МАНолова (КБ): Става дума за двойния размер на дължимия данък. Предполагам, че е станала грешка при изписването, защото разсъжденията бяха върху най-високите доходи, които са някъде около 25%, ако ги смятаме грубо. Двадесет и пет процента е размерът на данъка, а две по 25 ще бъде размерът на удръжката и за най-високите данъци ще остане следващата една четвърт за издръжка на длъжника и неговото семейство. В противен случай тройният размер би означавал почти пълно секвестриране на получаваното възнаграждение.

Такава беше идеята на Правната комисия, така че внасям това редакционно предложение.

ПРЕДСЕДАТЕЛ КАМЕЛИЯ КАСАБОВА: Благодаря Ви.

Като редакционно ще се гласува отделно.

Има ли други желаещи за изказвания по тези текстове? Няма.

Моля, господин Милтенев, да продължим с Глава четиридесета.

ДОКЛАДЧИК ВАЛЕНТИН МИЛТЕНОВ: Благодаря Ви, госпожо председател.

“Глава четиридесета – Присъединяване на вискатели и разпределение на събраните суми”.

Комисията подкрепя по принцип текста на вносителя и предлага следното наименование на Глава четиридесета, която става Глава четиридесет и първа:

“Глава четиридесет и първа – Присъединяване на кредитори и разпределение на събраните суми”.

Комисията подкрепя по принцип текста на вносителя и предлага следната редакция на чл. 413, който става чл. 456:

“Присъединяване на кредитори

Чл. 456. (1) През всяко време на изпълнението, докато разпределението не е изготвено, в производството могат да се присъединят и други кредитори на същия длъжник.

(2) Присъединяването по ал. 1 става с писмена молба, към която кредиторът прилага изпълнителния си лист или удостоверение от съдебния изпълнител, че листът е приложен към друго изпълнително дело.

(3) Удостоверението съдържа указание за неудовлетворения остатък от вземането, включващ главница, лихви и разноски, и денят, към който е определен остатъкът. В този случай сумите по разпределението се превеждат по сметката на съдебния изпълнител, издал удостоверението, който отбелязва погасяването върху изпълнителния лист.”

Комисията подкрепя по принцип текста на вносителя и предлага следната редакция на чл. 414, който става чл. 457:

“Последици от присъединяването

Чл. 457. (1) Присъединеният се вискател има същите права в изпълнителното производство, каквито има първоначалният вискател.

(2) Извършените до присъединяването изпълнителни действия ползват и присъединеният се вискател.

(3) Съобщенията и призоваванията се извършват само до първоначалния вискател.

(4) При иск или жалба от трето лице срещу изпълнителните действия като страна се призовава първоначалният вискател. Присъединените вискатели могат да встъпят в делото като другари.

Издаденото решение има сила и спрямо тях, макар и да не са встъпили в делото.”

Комисията предлага чл. 415 на вносителя да отпадне, тъй като е отразен на систематичното му място в

чл. 457, ал. 4.

Комисията подкрепя по принцип текста на вносителя и предлага следната редакция на чл. 416, който става чл. 458:

“Присъединяване на държавата

Чл. 458. Държавата се счита винаги за присъединен вискател за дължимите ѝ от длъжника публични и други вземания, размерът, на които е бил съобщен на съдебния изпълнител до извършване на разпределението. За тази цел съдебният изпълнител изпраща съобщение до Агенцията за държавни вземания и Националната агенция по приходите за всяко започнато от него изпълнение и за всяко разпределение.”

Комисията подкрепя по принцип текста на вносителя и предлага следната редакция на чл. 417, който става чл. 459:

“Присъединяване на кредитор с обезпечен иск

Чл. 459. (1) Кредиторът в полза на когото е допуснато обезпечение чрез налагане на запор или възбрана, се счита за присъединен вискател, когато изпълнението е насочено върху предмета на обезпечението. При падащата се на обезпечения кредитор сума се запазва по сметката на съдебния изпълнител и му се предава, след като представи изпълнителен лист. Тази сума се разпределя между останалите вискатели или се връща на длъжника, ако обезпечението бъде отменено.

(2) Алинея 1 се прилага и за ипотекарния и заложен кредитор, както и за кредитора с право на задържане.”

Комисията подкрепя по принцип текста на вносителя и предлага следната редакция на чл. 418, който става чл. 460:

“Разпределение

Чл. 46. Ако събраната по изпълнителното дело сума е недостатъчна за удовлетворяване на всички вискатели, съдебният изпълнител извършва разпределение, като най-напред отделя суми за изплащане на вземанията, които се ползват с право на предпочително удовлетворение. Остатъкът се разпределя между другите вземания по съразмерност.”

Комисията подкрепя по принцип текста на вносителя и предлага следната редакция на чл. 419, който става чл. 461:

“Прихващане със суми по разпределението

Чл. 461. Вискателят, на когото е възложена вещта, може да прихване от дължимата срещу стойността ѝ сума такава част от вземането си, каквато му се пада по съразмерност.”

Комисията подкрепя по принцип текста на вносителя и предлага следната редакция на чл. 420, който става чл. 462:

“Предявяване на разпределението

Чл. 462. (1) Съдебният изпълнител предявява разпределението на длъжника и на всички вискатели, които се призовават за това в определен от съдебния изпълнител ден.

(2) Ако в тридневен срок от деня на предявяване на разпределението не се подаде жалба, то се счита за окончателно и съдебният изпълнител предава сумите по разпределението.”

Комисията подкрепя по принцип текста на вносителя и предлага следната редакция на чл. 421, който става чл. 463:

“Решение по разпределението

Чл. 463. (1) В случай, че разпределението бъде обжалвано, делото заедно с жалбата се изпраща на окръжния съд, който я разглежда по реда на чл. 394, ал. 1.

(2) Решението на окръжния съд по разпределението подлежи на обжалване пред апелативния съд. Разглеждането на жалбата става по реда на чл. 274. Решението на апелативния съд не подлежи на обжалване.”

Комисията подкрепя по принцип текста на вносителя и предлага следната редакция на чл. 422, който става чл. 464:

“Оспорване на вземането на присъединен кредитор

Чл.464. (1) Когато един от взыскателите оспорва съществуването на вземането на друг взыскател, той трябва да предяви иск срещу него и длъжника. Предявяването на иска спира предаването на сумата, определена за взыскателя с оспореното вземане. Ако искът не бъде предявен в едномесечен срок от разпределението, сумата се предава на взыскателя.

(2) Искът може да бъде основан и на факти, които предхождат приключването на съдебното дирене в производството, по което е издадено изпълнителното основание.”

ПРЕДСЕДАТЕЛ КАМЕЛИЯ КАСАБОВА: Благодаря.

Имате думата за изказвания.

Заповядайте, госпожо Манолова, по текстовете на тази глава.

МАЯ МАНОЛОВА (КБ): Аз моля за извинение, но във връзка с редакционната промяна, която предложих в чл. 446, ал. 1, т. 2 – освен промяна на “тройният размер на дължимия данък” да стане “двойният размер на дължимия данък”, корекция да бъде направена в същата точка, която касае двойния размер на дължимия данък по закона в случаите, по които длъжникът е с деца, които той издържа.

Така че “тройният размер” да стане “двойният размер”, а “двойният размер” да стане “размерът на дължимия данък”.

ПРЕДСЕДАТЕЛ КАМЕЛИЯ КАСАБОВА: Моля Ви още веднъж да повторите.

МАЯ МАНОЛОВА: В чл. 446, ал. 1, т. 2 предложението ми беше за промяна на думата “тройният” на “двойният”, сега добавям в същата точка, в същото изречение, след съюза “и” думите “двойният размер на дължимия данък” да бъдат заменени с “размерът на дължимия данък”.

ПРЕДСЕДАТЕЛ КАМЕЛИЯ КАСАБОВА: Това е съществена промяна. Това редакционно предложение ще се гласува самостоятелно утре. Благодаря ви.

Други предложения има ли? Няма.

ДОКЛАДЧИК ВАЛЕНТИН МИЛТЕНОВ: Комисията подкрепя текста на вносителя за наименование на Глава четиридесет и първа “Изпълнение върху движими вещи”, която става Глава четиридесет и втора. Комисията подкрепя текста на вносителя за заглавието на Раздел I “Опис, оценка и предаване за пазене”.

Комисията подкрепя по принцип текста на вносителя и предлага следната редакция на чл. 423, който става чл. 465:

“Опис на движима вещ

Чл. 465. Съдебният изпълнител описва посочената от взыскателя вещ, само ако се намира във владение на длъжника, освен ако от обстоятелствата е явно, че вещта принадлежи на друго лице.”

Комисията подкрепя по принцип текста на вносителя и предлага следната редакция на чл. 424, който става чл. 466:

“Опис на необрани насаждения и плодове

Чл. 466. Принудително изпълнение може да се насочи и върху необрани насаждения и плодове, които се описват не по-рано от два месеца преди обичайното време за събирането им.”

Комисията подкрепя по принцип текста на вносителя и предлага следната редакция на чл. 425, който става чл. 467:

“Съдържание на описа на движима вещ

Чл. 467. (1) Описът трябва да съдържа:

1. посочване на изпълнителния лист;

2. мястото, където се извършва;
3. подробно описание на вещта;
4. цената, по която вещта да се продаде в магазин;
5. евентуалните възражения на страните и заявените от трети лица права върху описаната вещ.

(2) В описа трябва да се отбележи оставени ли са на длъжника вещите, върху които не се допуска принудително изпълнение.

(3) В описа се посочва също мястото и времето за проданта на вещта, ако взискателят поиска това. В този случай длъжникът се счита уведомен за проданта независимо дали е присъствал на описа.

(4) Описът се подписва от съдебния изпълнител. Описът не се съобщава на страните.”

Комисията подкрепя по принцип текста на вносителя и предлага следната редакция на чл. 426, който става чл. 468:

“Определяне на цената на движима вещ

Чл. 468. (1) Съдебният изпълнител определя цената, по която вещта да се продаде в магазин.

Началната цена, от която да започне наддаването при явния търг с устно наддаване или публичната продажба, е 50 на сто от продажната цена в магазина.

(2) При необходимост за определяне състоянието на вещта може да бъде назначено вещо лице. То може да даде заключението си и устно, което се отразява в протокола.”

Комисията подкрепя по принцип текста на вносителя и предлага следната редакция на чл. 427, който става чл. 469:

“Предаване за пазене на длъжника

Чл. 469. Описаната движима вещ може да бъде дадена за пазене на длъжника, ако не бъде пренесена за продажба в магазин. В този случай длъжникът може да се ползва от нея само ако това не намалява стойността ѝ.”

Комисията подкрепя по принцип текста на вносителя и предлага следната редакция на чл. 428, който става чл. 470:

“Пазене на описаната вещ

Чл. 470. (1) Ако длъжникът откаже да приеме за пазене вещта, или ако съдебният изпълнител намери, че тя не трябва да се остави у него, вещта се изнемва от съдебния изпълнител и се дава за пазене на взискателя или на пазач, назначен от съдебния изпълнител.

(2) Пазачът се избира с оглед на личността му, както и на естеството на вещта, и на мястото, където тя се намира или ще се съхранява.

(3) Вещта се предава за пазене срещу подпис.”

Комисията подкрепя текста на вносителя за чл. 429 със заглавие “Задължения на пазача”, който става чл. 471.

Комисията подкрепя по принцип текста на вносителя и предлага следната редакция на чл. 430, който става чл. 472:

“Възнаграждение на вещото лице и пазача

Чл. 472. На вещото лице и на пазача, когато той е трето лице, съдебният изпълнител определя възнаграждение, което се внася предварително от взискателя. Ако са нужни и разноски за пренасяне или пазене на вещта, те се внасят от взискателя предварително.”

Комисията подкрепя текста на вносителя за заглавието на Раздел II “Продажба на движими вещи”.

Комисията подкрепя по принцип текста на вносителя и предлага следната редакция на чл. 431, който става чл. 473:

“Конкуренция при насочване на друго изпълнение

Чл. 473. (1) Продажбата на запорираната вещ се извършва от съдебния изпълнител, който я е описал.

(2) Ако към описаната вещ е насочено друго изпълнение, последващият взыскател може да иска разрешение от районния съд да бъде извършена продажба за изпълнение на неговото вземане. Разрешението се издава, ако след изтичането на един месец от насочването на изпълнението в районния съд не е регистриран протокол по чл. 477, ал. 3.

(3) Описаната движима вещ се изземва за изпълнение въз основа на разрешението по ал. 2.” Комисията подкрепя по принцип текста на вносителя и предлага следната редакция на чл. 432, който става чл. 474:

“Продан на движима вещ

Чл. 474. (1) Проданта на движима вещ се извършва чрез магазин или борса, чрез явен търг с устно наддаване или по реда на публичната продажба на имот.

(2) Длъжникът може да се съгласи вещта да бъде продадена по определената от съдебния изпълнител цена в магазин на частния съдебен изпълнител, или посочен от него магазин, като представи писменото съгласие за приемане на вещта за продажба в магазина.

(3) Ако вещта може да се продаде на борса, взыскателят или длъжникът може да посочи борса, като представи писменото съгласие за приемане на вещта за продажба от борсата.

(4) Предаването на вещта се удостоверява с протокол, подписан от съдебния изпълнител и от управителя на борсата или магазина. За извършената продажба магазинът, съответно борсата, получава комисионна в размер 15 на сто от продажната цена, която се удържа при внасянето на получената сума.

(5) Вещи с оценка над 5000 лв., моторни превозни средства, кораби и въздухоплавателни средства се продават от съдебния изпълнител по реда на публичната продажба на имот по този кодекс. Проданта се обявява по реда на чл. 477, ал. 3. Съдебният изпълнител предава владението на вещта след като бъде платена цената. В това производство се прилагат правилата на чл. 482 и 521.”

Комисията предлага да се създаде нов чл. 475:

“Продан на вещи, които подлежат на бърза развала

Чл. 475. Вещи, които подлежат на бърза развала и за опазването на които са необходими значителни разходи или специални условия, се продават не по-късно от една седмица от описа.”

Комисията подкрепя по принцип текста на вносителя и предлага следната редакция на чл. 433, който става чл. 476:

“Продан на необрани насаждения и плодове

Чл. 476. Необрани насаждения и плодове се продават от съдебния изпълнител по реда на публичната продажба на имот по този кодекс. Проданта трябва да завърши не по-рано от една седмица преди обичайното време за събирането им.”

Комисията подкрепя по принцип текста на вносителя и предлага следната редакция на чл. 434, който става чл. 477:

“Продан в магазин

Чл. 477. (1) Вещта се пренася в магазина от длъжника.

(2) За предаването на вещта в магазина длъжникът представя на съдебния изпълнител разписка.

(3) Съдебният изпълнител оповестява проданта на вещта чрез обявления, които се поставят на съответните места в районния съд, в неговата канцелария и в местната община или кметство.

Протоколът за поставяне на обявленията се регистрира в районния съд.”

Комисията подкрепя по принцип текста на вносителя и предлага следната редакция на чл. 435, който става чл. 478:

“Продан без пренасяне на вещта

Чл. 478. Когато пренасянето на вещта до магазин е свързано с неудобство за нейната продажба,

съдебният изпълнител поставя в магазина на видно място обявление и осигурява възможност на желаещите да преглеждат вещта на мястото, където тя се намира. Проданта се обявява по реда на чл. 477, ал. 3.”

Комисията подкрепя по принцип текста на вносителя и предлага следната редакция на чл. 436, който става чл. 479:

„Плащане на цената

Чл. 479. Проданта в магазин се извършва по определената цена. Вещта се предава на купувача след изплащането на цената. Ако вещта се продаде на по-ниска от определената цена или се предаде на купувача преди плащането на цената, съдебният изпълнител събира продажната цена от продавача.”
„Нова продажба”.

Комисията подкрепя по принцип текста на вносителя и предлага следната редакция на чл. 437, който става чл. 480:

„Нова продан

Чл. 480. Ако в продължение на три месеца от предаването на вещта в магазин или от обявяването на проданта по реда на чл. 478 вещта не бъде продадена, тя се продава чрез явен търг с устно наддаване.”

Комисията предлага да се създаде нов чл. 481:

„Продан чрез явен търг с устно наддаване

Чл. 481. (1) Съдебният изпълнител извършва проданта чрез търг в определеното време пред сградата, в която се пазят описаните вещи или на друго място, определено по взаимно съгласие на страните. При липса на съгласие проданта се извършва на място, определено от съдебния изпълнител, като се насрочва не по-рано от една и не по-късно от три седмици от извършения опис.

(2) Проданта не се насрочва и описаните вещи се освобождават, ако взискателят в едноседмичен срок от описа не внесе разноските за извършването ѝ.

(3) В деня на проданта, съдебният изпълнител съставя протокол, в който посочва деня и начина на разгласяването и уведомяването на страните.

(4) Търгът започва в определеното време и завършва след предлагането на последната описана вещ.

(5) За участие в търга не се внася задатък.

(6) Ако до един час, след определеното време, на проданта се явят наддавачи, съдебният изпълнител предлага вещите за продан последователно в избран от него ред.

(7) Всяка отделна вещ се предлага устно от съдебния изпълнител по определената начална цена за търга. Цената се обявява три пъти.

(8) Ако някой от наддавачите даде знак, че приема цената, съдебният изпълнител предлага вещта на по-висока цена. Ако по-високата цена бъде приета от някой от наддавачите, съдебният изпълнител предлага още по-висока цена.

(9) Ако предлаганата най-висока цена не бъде приета и след третото обявяване, съдебният изпълнител обявява, че вещта е купена от наддавача, приел първи по-ниската обявена цена, отразява цената в протокола и предава вещта на наддавача срещу заплащане в брой. Ако обявеният от съдебния изпълнител купувач не плати незабавно в брой приетата цена, съдебният изпълнител го отстранява от по-нататъшно участие в търга.

(10) Ако не са се явили наддавачи или началната цена не бъде приета и след третото обявяване, съдебният изпълнител обявява проданта за нестанала, освобождава вещта и я предава на длъжника. Ако длъжникът не присъства, вещта се предава на пазача, а ако вещта не е била предадена за пазене, се оставя на мястото на проданта на разположение на длъжника.”

Комисията подкрепя по принцип текста на вносителя и предлага следната редакция на чл. 438, който става чл. 482:

„Стабилитет на продажбата

Чл. 482. (1) Извършената продажба не може да бъде обжалвана или оспорвана по исков ред.

(2) Купувачът на вещта става неин собственик, независимо от това дали вещта е принадлежала на длъжника.

(3) Предишният собственик има право да получи цената, ако не е изплатена по разпределението. Ако тя е изплатена, той има право да иска от вискателите и от длъжника това, което те са получили по разпределението.

(4) Ако вискателят е недобросъвестен, той отговаря пред собственика за причинените му вреди. Във всички случаи вискателят понася разноските по изпълнението.”

ПРЕДСЕДАТЕЛ КАМЕЛИЯ КАСАБОВА: Благодаря Ви.

Има ли желаещи за изказвания по текстовете на Глава четиридесет и първа? Няма.

ДОКЛАДЧИК ВАЛЕНТИН МИЛТЕНОВ: „Глава четиридесет и втора – Изпълнение върху недвижими вещи”.

Комисията подкрепя текста на вносителя за наименованието на Глава четиридесет и втора, която става Глава четиридесет и трета.

„Опис на недвижим имот”.

Комисията подкрепя по принцип текста на вносителя и предлага следната редакция на чл. 439, който става чл. 483:

„Опис на имот

Чл. 483. Съдебният изпълнител описва посочения от вискателя имот, след като се увери, че той е бил собственост на длъжника към деня на налагане възбраната. Проверката на собствеността се извършва чрез справка в данъчните или нотариалните книги или по друг начин, включително чрез разпит на съседите. Когато няма сигурни данни за собствеността, се взема предвид владението към деня на възбраната.”

„Съдържание на описа на недвижим имот”.

Комисията подкрепя по принцип текста на вносителя и предлага следната редакция на чл. 440, който става чл. 484:

„Съдържание на описа

Чл. 484. (1) Описът съдържа:

1. посочване на изпълнителния лист;
 2. мястото, където се извършва;
 3. местонахождението, границите на имота, наложените върху него ипотeki и възбрани, както и дължимите данъци;
 4. началната цена, от която да започне наддаването;
 5. евентуалните възражения на страните и заявените от трети лица права върху описаната вещь.
- (2) Сведения за тежестите съдебният изпълнител изисква от териториалната данъчна служба и от Службата по вписванията едновременно с искането за вписване на възбраната.
- (3) В описа се посочва също мястото и времето за проданта на вещта, ако вискателят поиска това. В този случай длъжникът се счита уведомен за проданта, независимо дали е присъствал на описа.
- (4) Описът се подписва от съдебния изпълнител. Описът не се съобщава на страните.”

“Определяне на началната цена за публична продажба”.

Комисията подкрепя по принцип текста на вносителя и предлага следната редакция на чл. 441, който става чл. 485:

„Определяне на началната цена за публична продажба

Чл. 485. Съдебният изпълнител определя началната цена, от която ще започне наддаването при съответно приложение на чл. 468.”

По чл. 442 има предложение от народните представители Иглика Иванова и Георги Анастасов – в чл. 442, ал. 2 думата „управлението“ се заменя с „владението и пазенето“.

Комисията не подкрепя предложението.

Комисията подкрепя по принцип текста на вносителя и предлага следната редакция на чл. 442, който става чл. 486:

„Пазене на недвижим имот

Чл. 486. (1) Имотът се оставя във владение на длъжника до извършване на продажбата. Длъжникът трябва да управлява имота като добър стопанин. Той получава имота по описа и е длъжен да го предаде в същото състояние, в което го е приел.

(2) Ако длъжникът не стопанисва добре имота или пречи на огледа от трети лица, съдебният изпълнител предава управлението на друго лице.”

„Обявяване на продажбата”.

Комисията подкрепя по принцип текста на вносителя и предлага следната редакция на чл. 443, който става чл. 487:

„Обявяване на проданта

Чл. 487. (1) Съдебният изпълнител е длъжен след изтичането на една седмица от описа да изготви обявление за проданта, в което посочва собственика на имота, описание на имота, ипотекан ли е той и за каква сума, цената, от която ще започне проданта, и мястото и денят, в който ще започне и ще завърши проданта.

(2) Обявлението по ал. 1 се поставя на съответните места в канцеларията на частния съдебен изпълнител, в сградата на районния съд, в общината или кметството по местонахождението на имота, както и на самия имот, и то най-малко един ден преди посочения в обявлението ден за започване на проданта.

(3) В деня по ал. 2 съдебният изпълнител съставя протокол, в който посочва деня на разгласяване на обявлението. Протоколът се регистрира в районния съд.

(4) Съдебният изпълнител определя времето, през което недвижимият имот може да бъде преглеждан от лицата, които желаят да го купят.”

Комисията подкрепя по принцип текста на вносителя и предлага следната редакция на чл. 444, който става чл. 488:

„Място на проданта

Чл. 488. (1) Проданта се извършва в сградата на районния съд. Тя продължава един месец и завършва в посочения в обявлението ден.

(2) Книжата за проданта се държат в канцеларията на районния съд на разположение на всеки, който се интересува от имота.”

„Наддавателни предложения.”

Комисията подкрепя по принцип текста на вносителя и предлага следната редакция на чл. 445, който става чл. 489:

„Наддавателни предложения

„Чл. 489. (1) За участие в наддаването по сметка на съдебния изпълнител се внася задатък от 10 на сто върху началната цена. Вискателят не внася задатък, ако вземането му надвишава неговия размер.

(2) Всеки наддавач посочва предложената от него цена с цифри и с думи и подава предложението си заедно с квитанцията за внесения задатък в запечатан плик. Наддавачът може да направи повече наддавателни предложения. Всяко наддавателно предложение се прави отделно.

(3) Вискателят не внася задатък по всяко предложение, ако вземането му надвишава размера на сумата от необходимите задатъци според броя на подадените наддавателни предложения.

(4) Предложенията се подават в канцеларията на районния съд, което се отразява във входящия

регистър.

(5) Продавта приключва в края на работното време в последния ден.

(6) Наддавателни предложения от лица, които нямат право да вземат участие в публичната продажба, както и предложения за цена под началната, са недействителни.”

Комисията подкрепя по принцип текста на вносителя и предлага следната редакция на чл. 446, който става чл. 490.

„Лица без право да наддават

Чл. 490. (1) Длъжникът, неговият законен представител, длъжностните лица от канцеларията на районния съд, служителите на съдебния изпълнител, както и лицата, посочени в чл. 185 от Закона за задълженията и договорите, нямат право да вземат участие в наддаването.

(2) Когато имотът е купен от лице, което не е имало право да наддава, продавта е недействителна.

(3) В случая по ал. 2 внесената от купувача сума се задържа за удовлетворение на вземанията по изпълнителното дело, а имотът по искане на който и да е от вискателите може отново да изнесе на продажба.”

Комисията предлага да се създаде нов чл. 491:

„Неизвършване на продажбата при плащане на дълга

Чл. 491. Ако до изтичането на срока за подаване на писмените наддавателни предложения длъжникът внесе всичко по предявените срещу него изпълнителни листове и разноските по изпълнителното дело, продажбата не се извършва.”

Комисията подкрепя по принцип текста на вносителя и предлага следната редакция на чл. 447, който става чл. 492:

„Обявяване на купувач

Чл. 492. (1) В началото на работния ден след изтичането на срока за подаване на писмени наддавателни предложения на определеното място в сградата на районния съд съдебният изпълнител в присъствието на явилите се наддавачи обявява постъпилите наддавателни предложения, за което съставя протокол. В протокола се вписват наддавачите и наддавателните предложения по реда на отварянето на пликовете. За купувач на имота се смята този наддавач, който е предложил най-висока цена. Ако най-високата цена е предложена от повече от един наддавач, купувачът се определя от съдебния изпълнител чрез жребий в присъствието на явилите се наддавачи. Обявяването на купувача се извършва от съдебния изпълнител в протокола, който се подписва от него.

(2) Ако при обявяването на купувача някой от явилите се наддавачи устно предложи цена, по-висока с размера на един задатък, съдебният изпълнител отразява предложението в протокола и след като наддавачът го подпише, съдебният изпълнител пита три пъти има ли желаещи да предложат по-висока цена с размера на още един задатък. Ако постъпи предложение, то се отразява в протокола и наддавачът го подписва. След изчерпване на предложенията за купувач на имота се обявява този наддавач, който е предложил най-висока цена.

(3) Купувачът е длъжен в едномесечен срок от приключване на продажбата да внесе предложената от него цена, като приспадне внесените задатък.”

Комисията подкрепя по принцип текста на вносителя и предлага следната редакция на чл. 448, който става чл. 493:

„Следващ купувач

Чл. 493. Ако цената не бъде внесена в срока по чл. 492, ал. 3:

1. внесените от наддавача задатък служи за удовлетворение на вискателите;

2. съдебният изпълнител поканва наддавача, който е предложил следващата най-висока цена и не си е изтеглил задатъка, да купи имота; ако този наддавач се съгласи, той се обявява за купувач на имота; ако не се съгласи или ако не внесе цената в едномесечен срок от обявяването му за купувач,

съдебният изпълнител предлага имота на следващия по реда на предложените цени наддавач и постъпва така до изчерпване на всички наддавачи, предложили цена, равна на началната; наддавачът, който се съгласи да купи имота и не внесе в срок предложената цена, отговаря по т. 1.”

„Нова продажба.”

Комисията подкрепя по принцип текста на вносителя и предлага следната редакция на чл. 449, който става чл. 494:

„Нова продан

Чл. 494. (1) Ако не са се явили наддавачи или не са били направени валидни наддавателни предложения, или ако купувачът не е внесъл цената и имотът не е бил възложен по реда на чл. 493, т. 2, взыскателят има право в едноседмичен срок от съобщението да поиска да се извърши нова продан. (2) Новата продан се извършва по правилата за първата продан. Тя започва не по-рано от един месец от приключването на първата продан при начална цена, равна на 80 на сто от началната цена по първата продан. Ако и при тази продан имотът не бъде продаден и в едноседмичен срок не бъде поискано определянето на нова начална цена, имотът се освобождава от изпълнение и възбраната се заличава по искане на съдебния изпълнител.”

Комисията подкрепя по принцип текста на вносителя и предлага следната редакция на чл. 450, който става чл. 495:

„Изплащане на цената от взыскател

Чл. 495. Взыскателят, обявен за купувач на имот, е длъжен в едноседмичен срок от разпределението да внесе сумата, необходима за изплащане на размерните части от вземанията на другите взыскатели или сумата, с която цената надминава неговото вземане, когато няма други взыскатели. Ако не внесе тази сума, той отговаря за вредите и за разноските по проданта, а за имота си прилага чл. 494, ал. 2.”

Комисията подкрепя по принцип текста на вносителя и предлага следната редакция на чл. 451, който става чл. 496:

„Постановление за възлагане

Чл. 496. (1) Когато лицето, обявено за купувач по реда на чл. 492-494, внесе в срок дължимата сума, съдебният изпълнител му възлага имота с постановление.

(2) От деня на постановлението за възлагането купувачът придобива всички права, които длъжникът е имал върху имота. Правата, които трети лица са придобили върху имота, не могат да бъдат противопоставяни на купувача, ако тези права не могат да се противопоставят на взыскателите.

(3) Ако възлагането не бъде обжалвано, действителността на продажбата може да бъде оспорвана по исков ред само при нарушаване на чл. 490 и при невнасяне на цената. В последния случай купувачът може да отклони уважаването на иска, ако внесе дължимата сума заедно с лихвите, начислени от деня на обявяването му за купувач.”

Комисията подкрепя по принцип текста на вносителя и предлага следната редакция на чл. 452, който става чл. 497:

„Обявяване на новата продан

Чл. 497. Ако постановлението за възлагане бъде отменено или ако продажбата бъде обявена за недействителна по чл. 496, ал. 3, новата продан се извършва след ново обявяване.”

Комисията подкрепя по принцип текста на вносителя и предлага следната редакция на чл. 453, който става чл. 498:

„Въвод на купувача

Чл. 498. (1) Купувачът се въвежда във владение на имота от съдебния изпълнител въз основа на влязлото в сила постановление за възлагане. Купувачът представя удостоверения за платените такси за прехвърляне на имота и за вписване на постановлението за възлагане.

(2) Въводът се извършва срещу всяко лице, което се намира във владение на имота. То може да се

брани само с иск за собственост.”

Комисията подкрепя по принцип текста на вносителя и предлага следната редакция на чл. 454, който става чл. 499:

„Връщане на даденото при съдебно отстранение

Чл. 499. (1) Ако с влязло в сила решение бъде установено, че длъжникът не е бил собственик на продадения имот, купувачът може да иска внесената от него цена, ако тя още не е изплатена на вискателите, а ако е била изплатена, той може да иска от всеки от тях, както и от длъжника това, което е получил. И в двата случая купувачът има право на лихвите и разноските за своето участие в проданта. Той има право също да иска от общината и държавата връщане на платените такси по прехвърлянето.

(2) За връщането на сумите по ал. 1 районният съдия по местонахождението на имота издава изпълнителен лист въз основа на разпределението и на удостоверенията по чл. 498, ал. 1, ако лицата, срещу които се издава листът, са били привлечени в делото, по което е постановено решението. Ако внесената от купувача сума не е изплатена, тя му се връща с платежно нареждане на съдебния изпълнител.

(3) Когато имотът е бил възложен на вискател, той запазва вземането си срещу длъжника и има право да иска по реда на ал. 2 посочените в ал. 1 суми без разноските за своето участие в проданта.”

Комисията подкрепя по принцип текста на вносителя и предлага следната редакция на чл. 455, който става чл. 500:

“Продан на съсобствен имот

Чл. 500. (1) Когато изпълнението бъде насочено върху съсобствен имот за дълг на някой от съсобствениците, имотът се описва изцяло, но се продава само идеалната част на длъжника.

(2) Имотът може да бъде продаден и изцяло, ако останалите съсобственици се съгласят с това писмено.”

Комисията подкрепя по принцип текста на вносителя и предлага следната редакция на чл. 456, който става чл. 501:

“Продан на ипотекиран имот

Чл. 501. (1) При продан на ипотекиран имот, която се извършва не по вземането на ипотекарния кредитор, съдебният изпълнител му изпраща съобщение за насрочването на описа и проданта.

(2) В случаите по чл. 494 и чл. 495 ипотекарният кредитор може да участва наравно с другите кредитори.”

ПРЕДСЕДАТЕЛ КАМЕЛИЯ КАСАБОВА: Има ли изказвания по тази така дълга Глава четиридесет и втора?

Заповядайте, госпожо Иванова – имате неприето предложение с господин Анастасов.

ИГЛИКА ИВАНОВА (КБ): Уважаеми колеги! Предложението, което сме направили, цели постигане на тази цел, която е имал предвид предложителят. Става въпрос за пазенето на един недвижим имот.

Очевидно по ал. 2 се цели реално да се даде възможност на потенциалните купувачи да огледат имота и съответно той да остане в състоянието, в което е бил, да не бъде увреждан от собственика, който е на път да се раздели с него.

Затова считам, че ако думата “управление” се замени с “владение и пазене”, ще бъде постигната тази цел. Ако нямате фактическата власт, дори да бъдете назначен за управител на имота, по никакъв начин не можете да препятствате длъжника да разрушава имота, нито да продължи да пречи на третите лица да го преглеждат. Именно с предаване на фактическата власт на друго лице биха се постигнали тези цели.

Считам, че предложението е логично и следва да бъде подкрепено.

ПРЕДСЕДАТЕЛ КАМЕЛИЯ КАСАБОВА: Благодаря Ви.

Има ли други желаещи за изказвания по текстовете? Няма.

ДОКЛАДЧИК ВАЛЕНТИН МИЛТЕНОВ: “Глава четиридесет и трета – Изпълнение върху вещи в съпружеска общност.”

Комисията подкрепя текста на вносителя за наименование на Глава четиридесет и трета, която става Глава четиридесет и четвърта.

Комисията подкрепя по принцип текста на вносителя и предлага следната редакция на чл. 457, който става чл. 502:

“Насочване на изпълнението върху обща вещ

Чл. 502. (1) Изпълнение на вземане срещу един от съпрузите може да бъде насочено върху вещ, която е съпружеска общност. Съпругът-недлъжник може да посочи имущество на съпруга-длъжник, върху което да се насочи изпълнението. Ако посоченото имущество е налице и вземането може да се удовлетвори от него, след извършването на описа изпълнението по отношение на вещта съпружеска общност се спира и може да продължи, ако след осребряване на посоченото имущество вземането или част от него остане неудовлетворена.

(2) Когато съпрузите са съгласни изпълнението да бъде насочено върху определена от тях вещ, която е съпружеска общност, се прилага чл. 443.”

Комисията подкрепя по принцип текста на вносителя и предлага следната редакция на чл. 458, който става чл. 503:

“Съобщаване на съпруга-недлъжник

Чл. 503. (1) Когато установи, че вещта, върху която се насочва изпълнение, е съпружеска общност, съдебният изпълнител уведомява съпруга-недлъжник.

(2) Съпругът-недлъжник може да обжалва изпълнителните действия поради неспазване на чл. 502.

(3) Съпругът-недлъжник може да оспори вземането на същите основания и по същия ред, както съпругът-длъжник, както и да обжалва изпълнителните действия на същите основания като него.

(4) Съпругът-недлъжник може да участва и в наддаването при публичната продан на вещта.”

Комисията подкрепя по принцип текста на вносителя и предлага следната редакция на чл. 459, който става чл. 504:

“Продан на обща вещ

Чл. 504. (1) Когато изпълнението е насочено върху вещ в съпружеска общност, след продажбата на вещта съдебният изпълнител изплаща половината от получената сума на съпруга-недлъжник, а за останалата сума прилага чл. 455, ал. 2 и членове 460-464.

(2) Ако изпълнението се насочи върху имот, се прилага чл. 501.”

Комисията подкрепя по принцип текста на вносителя и предлага следната редакция на чл. 460, който става чл. 505:

“Осуетяване на проданта и предимство при възлагане

Чл. 505. (1) Съпругът-недлъжник може да осуети проданта, ако до предаването на движимата вещ в магазин или борса, съответно преди началото на явния търг с устно наддаване, а за публичната продан на имот – до изтичането на срока за подаване на писмени наддавателни предложения, внесе по сметка на съдебния изпълнител равностойността на дела на съпруга-длъжник от общата вещ, според определената цена за продажба в магазин, съответно от цената на имота.

(2) Когато съпругът-недлъжник участва в наддаването, той се обявява за купувач, ако при съставянето на протокола по чл. 492, ал. 1 заяви, че желае да купи имота по най-високата предложена цена.”

Комисията подкрепя по принцип текста на вносителя и предлага следната редакция на чл. 461, който става чл. 506:

“Равенство на дяловете

Чл. 506. В случаите по членове 504 и 505 съпругът-недлъжник не може да противопоставя на

взискателя, че поради приноса си в придобиване на вещта има право на по-голям дял, отколкото съпругът-длъжник. Взискателят не може да претендира, че на същото основание дялът на съпруга-длъжник е по-голям.”

ПРЕДСЕДАТЕЛ КАМЕЛИЯ КАСАБОВА: Имате думата за изказвания по текстовете на Глава четиридесет и трета. Няма желаещи.

ДОКЛАДЧИК ВАЛЕНТИН МИЛТЕНОВ: “Глава четиридесет и четвърта – Изпълнение върху вземания на длъжника.”

Комисията подкрепя текста на вносителя за наименование на Глава четиридесет и четвърта, която става Глава четиридесет и пета.

Комисията подкрепя текста на вносителя за чл. 462, който става чл. 507.

Комисията подкрепя по принцип текста на вносителя и предлага следната редакция на чл. 463, който става чл. 508:

“Задължения на третото лице

Чл. 508. (1) В тридневен срок от връчването на запорното съобщение третото лице трябва да съобщи на съдебния изпълнител:

1. признава ли за основателно вземането, върху което се налага запорът и готово ли е да го плати;
2. има ли претенции от други лица върху същото вземане;
3. наложен ли е запор и по други изпълнителни листове върху това вземане и по какви претенции.

(2) Поканата за даване на тези обяснения се съдържа в самото съобщение за налагане на запора.

(3) Ако третото лице не оспорва своето задължение, то внася дължимата от него сума по сметката на съдебния изпълнител или му предава запорираните вещи.”

Комисията подкрепя по принцип текста на вносителя и предлага следната редакция на чл. 464, който става чл. 509:

“Запор на обезпечено със залог или ипотека вземане

Чл. 509. (1) Ако запорираното вземане е обезпечено със залог на лицето, което държи заложената вещ, се нарежда да не я предава на длъжника, а да я предаде на съдебния изпълнител, ако третото задължено лице признае дълга.

(2) Ако запорираното вземане е обезпечено с ипотека, запорът се отбелязва в съответната книга в службата по вписванията.”

Комисията подкрепя текста на вносителя за чл. 465, който става чл. 510.

Комисията подкрепя по принцип текста на вносителя и предлага следната редакция на чл. 466, който става чл. 511:

“Изпълнение върху предадените вещи

Чл. 511. Върху вещите, които третото задължено лице предава или които е било осъдено да предаде, изпълнението се извършва по реда на чл. 465-482.”

Комисията подкрепя по принцип текста на вносителя и предлага следната редакция на чл. 467, който става чл. 512:

“Запор върху трудово възнаграждение

Чл. 512. (1) Запорът върху трудово възнаграждение се отнася не само за възнаграждението, посочено в запорното съобщение, но и за всяко друго възнаграждение на длъжника, получено срещу същата или друга работа при същия работодател или същото учреждение.

(2) Ако длъжникът премине на работа при друг работодател или в друго учреждение, запорното съобщение се препраща там от лицето, което първоначално го е получило, и се счита за изпратено от съдебния изпълнител. Третото задължено лице уведомява съдебния изпълнител за новото място на работа на длъжника и за размера на сумата, удържана до преминаването на другата работа.

(3) Лицето, което плати трудово възнаграждение на длъжника по изпълнението въпреки наложения

запор, без да удържа сумата по запора, отговаря лично към вискателя за тази сума солидарно с третото задължено лице.

(4) Запорното съобщение по вземане за издръжка се вписва в служебната или трудовата книжка на длъжника от лицето, което изплаща възнаграждението. Когато длъжникът премине на работа при друг работодател или в друго учреждение, удръжките от възнаграждението му продължават въз основа на това вписване, макар и да не е получено друго запорно съобщение.

(5) Вписването се заличава по нареждане на съдебния изпълнител, наложил запора.

(6) Ако след налагането на запора върху трудовото възнаграждение, трудовото или служебното правоотношение на длъжника бъде прекратено и в едномесечен срок не уведоми съдебния изпълнител за новата си работа, съдебният изпълнител му налага глоба до 200 лв.”

Комисията подкрепя по принцип текста на вносителя и предлага следната редакция на чл. 468, който става чл. 513:

“Отговорност на вискателя при събиране на вземането

Чл. 513. Вискателят, който забави събирането на предаденото му вземане, отговаря пред длъжника по изпълнителния лист за всички вреди, които са пряка и непосредствена последица от забавянето.”

Комисията подкрепя текста на вносителя за чл. 469 “Разноски по събиране на възложено вземане”, който става чл. 514.

Комисията подкрепя по принцип текста на вносителя и предлага следната редакция на чл. 470, който става чл. 515:

“Изпълнение върху налични ценни книжа

Чл. 515. (1) Налагането на запор върху налични ценни книжа става чрез опис и изземването им от съдебния изпълнител, който ги влага в банка.

(2) При налагането на запор върху налични поименни акции или облигации съдебният изпълнител уведомява дружеството за това. Запорът има действие за дружеството от получаване на запорното съобщение. Запорът обхваща всички имуществени права по ценната книга.

(3) След налагането на запора вискателят може да поиска:

1. възлагане на вземането по ценната книга за събиране или вместо плащане;
2. извършване на публична продан.

(4) Наличните ценни книжа се продават от съдебния изпълнител съобразно правилата за публична продан на имот по този кодекс поотделно и в пакети. Съдебният изпълнител прехвърля всяка ценна книга по надлежния за нея начин и я предава на купувача след влизането в сила на постановлението за възлагане. Когато ценната книга се прехвърля с джиро, редът на джирата не се прекъсва.”

Комисията подкрепя по принцип текста на вносителя и предлага следната редакция на чл. 471, който става чл. 516:

“Изпълнение върху безналични ценни книжа

Чл. 516. (1) Запор върху безналични ценни книжа се налага чрез изпращане на запорно съобщение до Централния депозитар, като едновременно с това се уведомява дружеството. Централният депозитар уведомява незабавно съответния регулиран пазар за наложения запор.

(2) Запор върху държавни ценни книжа се налага чрез изпращане на запорно съобщение до лицето, което води регистър на държавни ценни книжа.

(3) Запорът има действие от момента на връчването на запорното съобщение и обхваща всички имуществени права по ценната книга.

(4) Централният депозитар и лицето, което води регистър на държавни ценни книжа, са длъжни в срока по чл. 508 да съобщят на съдебния изпълнител какви ценни книжа притежава длъжникът, наложени ли са други запори и по какви претенции.

(5) От получаване на запорното съобщения безналичните ценни книжа преминават в разпореждане на

съдебния изпълнител.

(6) След налагането на запора взыскателят може да поиска:

1. възлагане на вземането по ценната книга за събиране или вместо плащане;
2. извършване на публична продажба.

(7) Безналичните ценни книжа се продават чрез банка по установения за тях начин. Съдебният изпълнител действа от свое име за сметка на длъжника.”

По чл. 472 “Изпълнение върху дял от търговско дружество” има предложение на народните представители Иглика Иванова и Георги Анастасов:

В чл. 472, ал. 1, изречение второ думата “съдът” се заменя с “органът”.

Комисията не подкрепя предложението.

Комисията подкрепя по принцип текста на вносителя и предлага следната редакция на чл. 472, който става чл. 517:

“Изпълнение върху дял от търговско дружество

Чл. 517. (1) Запор върху дял от търговско дружество се налага чрез изпращане на запорно съобщение до Агенцията по вписванията. Запорът се вписва по реда за вписване на залог върху дял от търговско дружество и има действие от вписването му. Агенцията по вписванията уведомява дружеството за вписания запор.

(2) Когато изпълнението е насочено върху дял на неограничено отговорен съдружник, съдебният изпълнител, като констатира изпълнението на условията по чл. 96, ал. 1 от Търговския закон, връчва на дружеството и на останалите неограничено отговорни съдружници изявлението на взыскателя за прекратяване на дружеството. След изтичането на шест месеца съдебният изпълнител овластява взыскателя да предяви иск пред окръжния съд по седалището на дружеството за неговото прекратяване. Съдът отхвърля иска, ако се установи, че вземането на взыскателя е удовлетворено. Ако намери, че искът е неоснователен, съдът прекратява дружеството. Прекратяването се вписва служебно в Търговския регистър, след което се извършва ликвидация.

(3) Когато изпълнението е насочено върху дял на ограничено отговорен съдружник, съдебният изпълнител връчва на дружеството изявлението на взыскателя за прекратяване участието на длъжника в дружеството. След изтичането на три месеца съдебният изпълнител овластява взыскателя да предяви иск пред окръжния съд по седалището на дружеството за неговото прекратяване. Съдът отхвърля иска, ако се установи, че дружеството е изплатило на взыскателя приспадащата се на съдружника длъжник част от имуществото, определена съгласно чл. 125, ал. 3 от Търговския закон или че вземането на взыскателя е удовлетворено. Ако намери, че искът е основателен, съдът прекратява дружеството. Прекратяването се вписва служебно в Търговския регистър, след което се извършва ликвидация.

(4) Когато изпълнението е насочено върху всички дялове в дружеството, искът за прекратяването му може да бъде предявен след вписването на запора и без да се спазват изискванията на чл. 96, ал. 1 от Търговския закон, без връчването на изявление за прекратяване на дружеството или на участието на длъжниците в дружеството. Съдът отхвърля иска, ако се установи, че вземането на взыскателя е удовлетворено преди приключването на първото заседание по делото. Ако намери, че искът е основателен, съдът прекратява дружеството, и това се вписва служебно в Търговския регистър, след което се извършва ликвидация.”

Комисията подкрепя по принцип текста на вносителя и предлага следната редакция на чл. 473, който става чл. 518:

“Изпълнение върху общ влог

Чл. 518. Изпълнение за вземане срещу един от съпрузите може да се насочи и върху половината от паричен влог в съпрузеска общност. Другата половина става личен влог на съпруга – недлъжник.

Разпоредбите на чл. 503 и 506 се прилагат съответно и при това изпълнение.”

ПРЕДСЕДАТЕЛ КАМЕЛИЯ КАСАБОВА: Благодаря Ви.

Имате думата за изказване по тези текстове. Няма желаещи.

Преминаваме по текстовете на следващата глава.

Господин Стоилов, започвайте.

ДОКЛАДЧИК ЯНАКИ СТОИЛОВ: "Глава четиридесет и пета – Изпълнение срещу бюджетно субсидирани учреждения."

Комисията подкрепя по принцип текста на вносителя и предлага наименованието на Глава четиридесет и пета, която става Глава четиридесет и шеста, да се измени така: "Глава четиридесет и шеста – Изпълнение срещу държавни учреждения, общини и бюджетно субсидирани заведения."

Комисията подкрепя по принцип текста на вносителя и предлага следната редакция на чл. 474, който става чл. 519:

"Изпълнение срещу държавни учреждения

Чл. 519. (1) Не се допуска изпълнение на парични вземания срещу държавни учреждения.

(2) Паричните вземания срещу държавни учреждения се изплащат от предвидения за това кредит по бюджета им. За тази цел изпълнителният лист се предявява на финансовия орган на съответното учреждение. Ако няма кредит, вишестоящото учреждение предприема необходимите мерки, за да се предвиди такъв най-късно в следващия бюджет."

Комисията подкрепя по принцип текста на вносителя и предлага следната редакция на чл. 475, който става чл. 520:

"Изпълнение срещу общини и бюджетно субсидирани заведения

Чл. 520. (1) Не се допуска изпълнение върху средствата по банковите сметки на общините и другите бюджетно субсидирани заведения, постъпили като субсидия от републиканския бюджет.

(2) Изпълнението на парични вземания върху друго имущество – частна собственост на длъжниците по ал. 1, се извършва по правилата на този дял."

ПРЕДСЕДАТЕЛ КАМЕЛИЯ КАСАБОВА: Благодаря Ви.

Имате думата за изказвания. Няма желаещи.

ДОКЛАДЧИК ЯНАКИ СТОИЛОВ: "Дял трети – Изпълнение на непарични вземания."

Комисията подкрепя текста на вносителя за наименованието на Дял трети.

"Глава четиридесет и шеста – Принудително отнемане на вещи."

Комисията подкрепя текста на вносителя за наименованието на Глава четиридесет и шеста, която става Глава четиридесет и седма.

Комисията подкрепя по принцип текста на вносителя и предлага следната редакция на чл. 476, който става чл. 521:

"Предаване на движима вещь

Чл. 521. (1) Присъдената движима вещь, която след поискване от съдебния изпълнител не е предадена доброволно от длъжника, се отнема принудително от него и се предава на взыскателя.

(2) Ако вещта не се намира у длъжника или е развалена, от него се събира равностойността ѝ. По същия начин се постъпва, когато се намери само част от вещта. Ако равностойността на вещта не е посочена в изпълнителния лист, тя се определя от съдебния изпълнител след изслушване на страните, а при нужда – и след разпит на свидетели и вещно лице.

(3) Постановлението за определяне на равностойността подлежи на обжалване по чл. 436.

Обжалването на постановлението не спира събирането на равностойността, но съдът може да постанови спирането. Съдът разглежда жалбата в открито заседание с призоваване на длъжника и взыскателя. Решението подлежи на обжалване пред апелативния съд, чието решение не подлежи на обжалване."

Комисията подкрепя по принцип текста на вносителя и предлага следната редакция на чл. 477, който става чл. 522:

“Въвод във владение

Чл. 522. (1) Лицето, на което е присъден имот, се въвежда във владение. Съдебният изпълнител насрочва ден и час за въвода и уведомява страните. Протоколът се изготвя от съдебния изпълнител на самото място. Ако длъжникът не напусне доброволно имота, той се отстранява принудително.

(2) Решенията по чл. 349 се изпълняват, след като се изплатят на другите съделители съответните части от стойността на имота.”

Комисията подкрепя по принцип текста на вносителя и предлага следната редакция на чл. 478, който става чл. 523:

“Въвод срещу трето лице

Чл. 523. (1) Ако съдебният изпълнител намери присъдения недвижим имот във владение на трето лице и ако се увери, че това лице е придобило владението на имота след завеждане на делото, по което е издадено изпълняваното решение, той въвежда възискателя във владение на имота. В протокола съдебният изпълнител посочва начина, по който се е уверил, че третото лице е придобило владението след завеждането на делото.

(2) Ако третото лице заявява върху присъдения имот права, които изключват правата на възискателя, съдебният изпълнител отлага изпълнението и дава на третото лице тридневен срок да поиска от районния съд спиране на изпълнението.”

Комисията подкрепя по принцип текста на вносителя и предлага следната редакция на чл. 479, който става чл. 524:

“Спиране на въвода

Чл. 524. С молбата за спирането третото лице трябва да представи писмени доказателства за претендираното от него право върху имота. Молбата се разглежда в открито заседание с призоваване на възискателя, длъжника и третото лице. Ако съдът я намери за основателна, той спира изпълнението и дава на третото лице едноседмичен срок да предяви иск в надлежния съд. Ако в дадения срок третото лице не предяви иск, по искане на възискателя спирането се отменя.”

“Самоволно възвръщане на владението”.

Комисията подкрепя текста на вносителя за чл. 480, който става чл. 525.

ПРЕДСЕДАТЕЛ КАМЕЛИЯ КАСАБОВА: Благодаря Ви.

Има ли изказвания по текстовете на Дял трети, Глава четиридесет и шеста? Няма желаещи.

ДОКЛАДЧИК ЯНАКИ СТОИЛОВ: “Глава четиридесет и седма – Изпълнение на определено действие.”

Комисията подкрепя текста на вносителя за наименованието на Глава четиридесет и седма, която става Глава четиридесет и осма.

Комисията подкрепя по принцип текста на вносителя и предлага следната редакция на чл. 481, който става чл. 526:

“Изпълнение на задължение на заместимо действие

Чл. 526. (1) Когато длъжникът не изпълни едно действие, което е осъден да извърши и което действие може да бъде извършено от друго лице, възискателят може да иска от съдебния изпълнител да го оправомощи да извърши действието за сметка на длъжника.

(2) Возискателят може да поиска от съда длъжникът да бъде осъден да внесе предварително сумата, която е необходима за извършване на действието.”

Комисията подкрепя по принцип текста на вносителя и предлага следната редакция на чл. 482, който става чл. 527:

“Изпълнение на задължение за незаместимо действие и за бездействие

Чл. 527. (1) Когато действието не може да се извърши от друго лице, а зависи изключително от волята

на длъжника, съдебният изпълнител по искане на взыскателя принуждава длъжника да извърши действието, като му налага глоба до 200 лв. Ако и след това длъжникът не извърши действието, съдебният изпълнител му налага последователно нови глоби до същия размер.

(2) Правилото по ал. 1 не се прилага за задълженията на работници и служители, които произтичат от трудово или служебно правоотношение.

(3) Когато длъжникът върши противното на това, което с решението е задължен да върши или да търпи, съдебният изпълнител по искане на взыскателя му налага за всяко нарушение на това задължение глоба до 400 лв.

(4) Действията на съдебния изпълнител по оправомощаването и по налагане на глобите подлежат на обжалване по реда на чл. 435-438.”

Комисията подкрепя текста на вносителя за чл. 483, който е отразен на систематичното му място в чл. 527, ал. 3 и предлага да се създаде нов чл. 528 със следната редакция:

“Изпълнение на задължение за предаване на дете

Чл. 528. (1) Когато пристъпва към изпълнение на задължение за предаване на дете, както и на задължението за последващо връщане на детето, съдебният изпълнител кани длъжника да изпълни доброволно в определеното място и време. Поканата за доброволно изпълнение трябва да бъде връчена на длъжника по възможност две седмици, но не по-късно от една седмица преди определеното време за предаване на детето.

(2) В тридневен срок от връчването на поканата, длъжникът трябва да съобщи на съдебния изпълнител:

1. готов ли е да предаде детето в определеното място и време;
2. какви пречки за своевременното изпълнение на задължението съществуват;
3. в кое място и време е готов да предаде детето.

(3) За неизпълнение в срок на задължението по ал. 2 съдебният изпълнител налага на длъжника глоба по чл. 527, ал. 3 и при необходимост постановява принудителното му довеждане.

(4) Съдебният изпълнител може да поиска от Дирекция “Социално подпомагане” съдействие за отстраняване на пречките за своевременното изпълнение на задължението и за разясняване на длъжника, а при необходимост и на детето, на предимствата на доброволното изпълнение и неблагоприятните последици от неизпълнението на съдебното решение. Съдебният изпълнител може да поиска от Дирекция “Социално подпомагане” да предприеме подходящи мерки по чл. 23 от Закона за закрила на детето, а при необходимост – от органите на националната полиция – вземането на мерки по чл. 56 от Закона за Министерството на вътрешните работи.

(5) Ако длъжникът не изпълни доброволно, съдебният изпълнител, със съдействието на органите на националната полиция и кмета на общината, районна или кметството, отнема детето принудително и го предава на взыскателя.”

Комисията подкрепя по принцип текста на вносителя и предлага следната редакция на чл. 484, който става чл. 529:

“Задържане при препятстване на изпълнението

Чл. 529. Ако длъжникът препятства изпълнението, полицейският орган го задържа и уведомява незабавно прокуратурата.”

ПРЕДСЕДАТЕЛ КАМЕЛИЯ КАСАБОВА: Благодаря Ви.

Има ли изказвания по текстовете на Глава четиридесет и седма? Няма желаещи.

ДОКЛАДЧИК ЯНАКИ СТОИЛОВ: Госпожо председател, виждам в доклада по представените текстове на чл. 528, ал. 2, че т. 1 и 3 имат почти едно и също съдържание. Като че ли е излишно това дублиране.

Нека още веднъж да го погледнем и при гласуването на текстовете ще ви докладвам.

ПРЕДСЕДАТЕЛ КАМЕЛИЯ КАСАБОВА: Да, действително може би трябва да се слоят в една точка.

ДОКЛАДЧИК ЯНАКИ СТОИЛОВ: “Част шеста – Охранителни производства.”

Комисията подкрепя текста на вносителя за наименованието на Част шеста.

“Глава четиридесет и осма – Общи правила.”

Комисията подкрепя текста на вносителя за наименованието на Глава четиридесет и осма, която става Глава четиридесет и девета.

Комисията подкрепя по принцип текста на вносителя и предлага следното съдържание за чл. 485, който става чл. 530:

“Приложима уредба

Чл. 530. Предвидените в този и в други закони охранителни производства се уреждат от правилата на тази глава, доколкото не са установени особени правила.”

Комисията подкрепя по принцип текста на вносителя и предлага следното съдържание за чл. 486, който става чл. 531:

“Подсъдност на молбата за съдействие

Чл. 531. (1) Охранителното производство започва с писмена молба от заинтересуваното лице.

(2) Молбата се подава до районния съд, в чийто район е постоянният адрес на молителя. Ако молителите имат различни постоянни адреси, тя се подава до съда по постоянния адрес на един от тях.”

Комисията подкрепя по принцип текста на вносителя и предлага следното съдържание за чл. 487, който става чл. 532:

“Разглеждане на молбата в закрито заседание

Чл. 532. Молбата се разглежда в закрито заседание освен, ако съдът прецени, че за правилното решаване на делото е необходимо то да бъде разгледано в открито заседание.”

Комисията подкрепя текста на вносителя за чл. 488, който става чл. 533.

Комисията подкрепя по принцип текста на вносителя и предлага следната редакция за чл. 489, който става чл. 534:

“Лично явяване и деклариране на обстоятелства

Чл. 534. Съдът може да постанови личното явяване на молителя. Той може да изисква молителят да потвърди с декларация истинността на изложените от него обстоятелства.”

Комисията подкрепя по принцип текста на вносителя и предлага следната редакция за чл. 490, който става чл. 535:

“Ползване на доказателства

Чл. 535. Съдът може да се основе и на свидетелски показания, дадени пред други органи, както и да възложи на друг съд или на органите на Националната полиция или на общините да съберат необходимите доказателства.”

Комисията подкрепя по принцип текста на вносителя и предлага следната редакция за чл. 491, който става чл. 536:

“Спиране на производството

Чл. 536. (1) Охранителното производство се спира, когато:

1. има дело относно правоотношение, което е условие за издаване на искания акт или е предмет на установяване с този акт;

2. по молбата за издаване на акта възникне гражданско-правен спор между молителя и друго лице, което се противопоставя на молбата; в този случай съдът дава на молителя едномесечен срок за предявяване на иска; производството се прекратява, ако в срока искът не бъде предявен.

(2) Влязлото в сила решение по спора е задължително при разрешаване на охранителното производство при условията и в границите на чл. 298.”

По чл. 492 има предложение на Иглика Иванова и Георги Анастасов в ал. 3 думата “може” да отпадне. Комисията не подкрепя предложението.

Комисията подкрепя по принцип текста на вносителя и предлага следната редакция за чл. 492, който става чл. 537:

“Оспорване на охранителния акт

Чл. 537. (1) Решението, с което молбата за издаване на искания акт се уважава, не подлежи на обжалване.

(2) Когато актът по ал. 1 засяга правата на трети лица, породеният от това спор, ако е за гражданско право, се разрешава по исков ред. Искът се предявява срещу лицата, които се ползват от акта. При уважаване на иска издаденият акт се отменя или изменя.

(3) Прокурорът може да предяви иск за отменяне на издадения акт, когато е постановен в нарушение на закона. Искът се насочва срещу лицата, които се ползват от акта.”

Комисията подкрепя по принцип текста на вносителя и предлага следната редакция за чл. 493, който става чл. 538:

“Обжалване на отказ

Чл. 538. (1) Отказът да се издаде актът подлежи на обжалване в едноседмичен срок от връчването на решението на страната.

(2) Жалбата се подава чрез районния съд. Тя може да бъде основана и на нови факти и доказателства. Разглеждането на жалбата става по реда на чл. 278.

(3) Решението, с което молбата се отхвърля, не е пречка да се подаде повторно молба пред същия съд за издаване на същия акт.”

Комисията подкрепя по принцип текста на вносителя и предлага следната редакция за чл. 494, който става чл. 539:

“Прекратяване на производството

Чл. 539. (1) Охранителното производство се прекратява, когато:

1. бъде оттеглена молбата за издаване на акта;
2. молителят не бъде намерен на посочения от него адрес.

(2) Определението, с което се прекратява производството, подлежи на обжалване с частна жалба.”

Комисията подкрепя по принцип текста на вносителя и предлага следната редакция за чл. 495, който става чл. 540:

“Приложимост на правилата на исковото производство

Чл. 540. За охранителните производства освен общите правила на този кодекс се прилагат съответно и правилата на исковото производство, с изключение на чл. 297-226, чл. 228 и чл. 303-388.”

Комисията подкрепя текста на вносителя за чл. 496, който става чл. 541.

ПРЕДСЕДАТЕЛ КАМЕЛИЯ КАСАБОВА: Благодаря Ви.

Имате думата за изказвания по тези текстове.

Заповядайте, госпожо Иванова.

ИГЛИКА ИВАНОВА (КБ): Уважаеми колеги! Първото наше предложение касае отпадане на термина “молба за съдействие”. Считам, че този термин, първо, е непознат на нашето право и второ, много е неточен. Съдът не оказва съдействие, той извършва определени правни действия и постановява актове.

Никъде, дори в тази глава, този термин не се повтаря, тоест той е съвсем не на мястото си. Според мен е достатъчно да се употребява “молбата”. Това е молбата, с която започва охранителното производство. Става дума за заглавието преди чл. 486 “Подсъдност на молбата за съдействие”, да бъде само “Подсъдност” или до “молбата”, “молба за съдействие” не е точно.

Другото ми предложение касае възможността прокурорът да предяви иск за отмяна на издаден акт. Ние

считаме, че това не трябва да е възможност, а трябва да е задължение.

По закон, по Конституция прокурорът е длъжен да бди за спазване на законността в страната. След като има акт, установен в нарушение на закона, прокурорът трябва да се намеси, а не да му предоставяме само една възможност да прецени, кой знае как, по какви критерии, кога да се намесва и кога не. Нарушен ли е законът, той е нарушен, междинно положение няма. Благодаря ви.

ПРЕДСЕДАТЕЛ КАМЕЛИЯ КАСАБОВА: Благодаря Ви.

Други изказвания по тези текстове? Няма желаещи.

Да видим какво можете да представите до 14,00 ч., господин Стоилов. Имате време да представите Глава четиридесет и девета, тя е кратка, а ако искате – утре.

ДОКЛАДЧИК ЯНАКИ СТОИЛОВ: Нека да преценим предложенията на госпожа Иванова при гласуването. Мисля, че имат основание единствено за прокурора. Текстът е с тази модалност, защото прокурорът може да не е бил участник в процеса и от тази гледна точка вероятно му е дадена възможност за преценка. Иначе, ако той участва в процеса и констатира факта на незаконосъобразно действие, би трябвало да го атакува.

Обикновено тук се възпроизвеждат текстове, които и сега съществуват, но ако има система за проверка на актовете, тогава вече прокурорът може да бъде задължен във всички случаи да реагира. Тъй като, в началото си спомняте, по общия текст, който бяхме предвидили, отпадна прокурорът да може да се включва в различни граждански дела и остана разпоредбата, че той участва само в случаите, предвидени от закона, с оглед на това трябва да се прецени окончателното решение по въпроса, който повдигнахте.

Госпожо председател, нека да продължим утре.

ПРЕДСЕДАТЕЛ КАМЕЛИЯ КАСАБОВА: Благодаря Ви, господин Стоилов.

Следващо пленарно заседание ще бъде утре от 9,00 ч.

Закривам заседанието. (Звъни.)

(Закрито в 13,55 ч.)

Председател:

Георги Пирински

Заместник-председател:

Камелия Касабова

Секретари:

Петя Гегова

Светослав Малинов